

Oktobris – Zemliku mēnesis

1. oktobris

Mūzikas diena

7. oktobris

Plaujas svētki

24. oktobris

ANO diena

28. oktobris

Simjūdi

31. oktobris

Mārtiņa Lutera reformācijas atcere (1517)

31. oktobris

Latviešu folkloras diena:
Krišjānim Baronam – 172

6. oktobrī

Jaunpiebalgas Sv. Toma ev. lut. baznīcā

Rudens koncerts

Plkst. **18.00** – torņu mūzika,

plkst. **18.20** – koncerts,

veltīts komponista Em. Dārziņa piemiņai.

Koncertā piedalās:

Jaunpiebalgas mūzikas skolas audzēkņi,
bērnu koris „Omnes”, diriģente Aija Kukule

*Bērni ir puķes Dieva pasaules dārzā,
kas uz laiku ir uzticēti mūsu mīlestībai un
kopšanai,
bet kas attīstās un aug pēc viņu pašu nesatricināmiem likumiem.*

Zenta Mauriņa

Dzimusi **Arta Krūmiņa**.

Apsveicam vecākus!

Jaunava

24.08. – 23.09.

Svari

24.09. – 23.10.

**Jaunpiebalgas reģionālajā Tautskolā
2007. gada 29.septembrī plkst. 15. 00
ATVĒRTO DURVJU DIENA**

Piedāvājums:

1. **Daiļdārzniecība** – Aija Kaškure
(Jaunkalsnava)

2. **Angļu valoda** – Ligita Vietniece

3. **Datorkursi** – Artis Beķeris

4. **Krāsas cilvēkā** – Santa Pīlāce
(Rīga)

5. **Gleznošana, darbs ar materiālu** – Zanda Liedskalniņa

6. **Psiholoģija** – Daina Slūka,
Gunita Grīnberga, Evija Daude, Sandra
Pallo (Rīga).

7. **Homeopātija** – Indra Spirģe
(Rīga).

8. **Dziesmu vakari** – “X” (Jaunpiebalga)

9. **Parapsiholoģija** – Lilita Postaža
(Rīga)

10. **Biškopība** – Santa Biļinska
(Vaidava)

11. **Reiki** – Nora Kalnmaile (Rīga)-
pirmā nodarbība 6.x no 10.00- 17.00
VALDIS ATĀLS priecēs ar savu dzeju,
dziesmām un pogu gleznu izstādi.

Dalības maksa Ls 2,-
Kā parasti - Jūs gaidīs Valentīna.

Līdzīgi ņemt groziņus!

Uzziņai mob.t. 29146397

ŠAJĀ NUMURĀ:

- No pagasta padomes
- Skaistāko sētu dienasgrāmata
- Sācies jaunais mācību gads
- Dzejas dienas
- Konkursu nolikumi
- Izstāde-gadatirgus
- Ziedu svētki
- Ceļojuma piezīmes

Kas tas ir – vai pasaule ap mums nav sakārtota, vai mēs paši nepareizi izmantojam mums atvēlēto laiku no saullēkta līdz saulrietam un atkal līdz..., ka dzīvojam mūžīgā laika trūkumā? Šķiet, tas bija pavisam nesen, kad vēl lietotām rubļus un kapeikas, kad ar taloniem gājām uz veikalu pēc ziepēm un cukura. Bet gadskaitļi jau ir tikai mūsu dzīves mēraukla.

Sen neredzētu skolasbiedru vairs nevar pat pazīt, un plaši pazīstamo rakstnieku un mākslinieku nekrologos klāt liek vecu foto, kurā aizgājējs ir tāds, kādu viņu pazina spēka gados.

Ne tikai gadi, bet arī dienas un nedēļas skrien kā stirnas un nenāks atpakaļ, – pārfrazējot veco E. Rozenštrauha dziesmu, un tikai brīžiem atpūties, cik daudz laika aizskrējis no kāda ģimenes vai cita ievēriņas cienīga notikuma. Īsajās ziemas dienās mēs gaidījām vasaru, bet nu Jāņi jau aizmirsti un zemē nokrīt kāda iedzeltējusi lapa. Arī cerība paplūncāties jūrā un apmeklēt vēl kādu brīvdabas izklaides sarīkojumu izgaist ar katru no rīta noplēstu kalendāra lapiņu. Diži izaugusi priedīte, kuru, šķiet, tikai nesen iestādīju, uz diskotēkām iet pusaudži, kuri, šķiet, tikai aizvakar vēl spēlējās smilšu kastē. Nevalā nav laika apciemot draugus, radus, studiju biedrus, nav laika aprunāties ar tīkamiem cilvēkiem. Reizēm gan ir tā, ka, darba nogurdināta, nevienu negribi ne redzēt, ne dzirdēt, tikai uz dīvāna atlaisties.

Mūžīgi šķiet, ka nevari pagūt izdarīt to, ko esi iecerējis. Vienmēr it kā dzenies pakāļ aizejošam vilcienam. Laikam šajā pārdomu slejā pārāk bieži lietoju daudzskaitļa pirmās personas vietniekvārdu “mēs”, jo visiem jau droši vien tā nemēdz būt. Var jau arī pēc uzvedības redzēt, ka viens otrs dzīvo mūžīgā mierā un laika viņam pietiek visam. Ir jau tādi, kas dzīves negācijas neņem pārāk pie sirds un nezina, kas ir stress. Apskaužu! Taču esmu pārliecināta, ka vismaz pusei cilvēku laiks aizskrien vēja spārniem un kaut kam vienmēr pietrūkst.

Neko nepadarīsi – katram uz šīs pasaules ir atvēlēts savs laika sprīdis, un, kā nu kuram ir, tā jādzīvo. Aizgājušo neatgūsi, vienīgi gribētos, lai dienas ritētu labestīgu cilvēku sabiedrībā, kur nav skaudības, divkosības un ļaunuma.

Zane Althabere

Nolēma:

1. Pieņemt iesniegto Saistošo noteikumu Nr. 5 projektu “Grozījumi 2007. gada 22. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 “Jaunpiebalgas pagasta 2007. gada budžets”” (ar Saistošiem noteikumiem var iepazīties pagasta padomē katru darbdien no plkst. 9.00 līdz 17.00).

2. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomes 2006. gada publisko pārskatu (ar publisko pārskatu var iepazīties pagasta padomē katru darbdien no plkst. 9.00 līdz 17.00).

3. Apstiprināt neapbūvēta zemesgabala Jaunpiebalgā, “Alksnāji”, kopējo platību 14900 m² privatizācijas noteikumus un izsoles noteikumus.

4. Apstiprināt valsts nodevu par katru parakstu, kas tiek nodots par likuma „Par valsts pensijām” grozījumiem, Ls 1,00 (viens lats, 00 santīmi) apmērā.

5. Anulēt ziņas par Jura Sprinča deklarēto dzīvesvietu adresē “Kalna Līči”,

Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, kā ziņu anulēšanas iemeslu Iedzīvotāju reģistrā norādīt – zudis tiesiskais pamats.

6. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu „Trumboļi”, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

7. Atļaut Aivaram Ontužānam sadalīt nekustamo īpašumu „Uplejas”.

8. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomei lietošanā esošā zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0401 0,7 ha platībā adresi Gaujas iela 15 B, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

Apstiprināja sociālās komitejas ziņojumu, kurā tika piešķirti:

1. bērna piedzimšanas pabalsts;
2. apbedīšanas pabalsts – 2 personām.

Nolikums

Nolikums nominācijai „Gada cilvēks 2007”

Organizētājs

Jaunpiebalgas pagasta padome Gaujas iela 4, Jaunpiebalgā, Cēsu raj., reģ. nr. 90000031033

Mērķi:

1. Apzināt un izvērtēt cilvēku ieguldīto darbu nolikumā izvirzītajās nominācijās.
2. Dot stimulu ikvienam piedalīties pagasta tālākā attīstībā.
3. Atbalsēt jaunu, progresīvu ideju virzītājus.
4. Godināt labākos sava aroda, amata, radošā darba veicējus.
5. Godināt pagasta attīstības un pozitīvā tēla veidotājus.

Nomināciju pretendenti

Ikvienš bijušais un esošais jaunpiebaldzēns, kuru nominācijai izvirzījis darba kolektīvs, domubiedru grupa vai individuālais pieteicējs.

Nominācijas:

1. Lauksaimniecībā
2. Ražošanā
3. Izglītībā un kultūrā
4. Valsts un sabiedriskajā jomā
5. Uzņēmējdarbībā
6. Apkalpojošajā sfērā (medicīna, tirdzniecība, pakalpojumu sniegšana).

Pretendentu pieteikšana

Pieteikumu par pretendentu lūdz iesniegt līdz 1. novembrim pagasta padomes sekretārei, pasta nodaļā vai veikalā „Līva ML” izvietotajās kastītēs.

Darba kolektīvs, domubiedru grupa vai individuālais pieteicējs var izvirzīt vairākus pretendētus.

Pieteikumu izvērtēšana

Pieteikumus izvērtē Jaunpiebalgas pagasta padomes sēdē.

Nomināciju pretendentu izvērtēšanas komisijā piedalās visi pagasta padomes deputāti.

Nomināciju paziņošana un apbalvošana

Nominācijas paziņo novembra mēnesī „Avīze Piebaldzēniem” un apbalvo Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svētku pasākumā 17. novembrī JaunpiebalgaS kultūras namā.

Informācija: 4162440 (pagasta padomes sekretāre), **4162182** (kultūras nams).

Pieteikuma anketas var saņemt pagasta padomē, kā arī no publikācijas „Avīzē Piebaldzēniem”.

Pieteikums

Pieteikums Jaunpiebalgas pagasta „Gada cilvēks 2007” nominācijai

Vārds..... Uzvārds..... Adrese.....

Pamatojums.....

.....

.....

.....

.....

(īsi jāraksturo, kādai nominācijai un kāpēc izvirzāt šo cilvēku)

Pieteicējs..... *(vārds uzvārds vai grupa)*

Paraksti.....

.....

..... *(ar vārda un uzvārda atšifrējumu)*

Izsole

Tiek apstiprināti izsoles noteikumi

Jaunpiebalgas pagasta padome 2007. gada 13. augusta sēdē ar lēmumu Nr. 62.§ (protokols Nr. 8) apstiprinājusi neapbūvēta zemes gabala „Alksnāji”, Jaunpiebalgā ar kadastra Nr. 4256 006 0284, izsoles noteikumus. Zemes gabala kopplatība pēc kadastrālās uzmērīšanas 1,49 ha (14 900 m²).

Nekustamā īpašuma sākumcena (nosacītā cena) – Ls 4000 (četri tūkstoši latu, 00 santīmi), reģistrācijas maksa Ls 100 (viens simts latu), nodrošinājuma maksa Ls 10% no nekustamā īpašuma nosacītās cenas, t.i., Ls 400 (četri simti latu), kas ar pārskaitījumu jāieskaita Jaunpiebalgas pagasta padomes kontā Nr. LV13UBLA4107192126001, A/S Latvijas Krājbanka, kods UBALLV2X. Izsole notiek Jaunpiebalgas pagasta padomē Gaujas ielā 4, Jaunpiebalgā 2007. gada 15. oktobrī plkst. 13:00.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Jaunpiebalgas pagasta padomē Gaujas ielā 4, Jaunpiebalgā pie sekretāres, tālrunis 4162440 (Baiba Ābelniece) vai Jaunpiebalgas pagasta padomes mājas lapā www.jaunpiebalga.lv.

Lai piedalītos izsolē, personai līdz 2007. gada 12. oktobrim plkst. 12:00 Gaujas ielā 4, Jaunpiebalgā pie sekretāres jāreģistrējas, iesniedzot izsoles noteikumos prasītos dokumentus.

Izvēle

„Izvēlies Piebalgu!” Vai tikai tirgum?

Jau otro gadu no tuvākas un tālākas apkārtnes brauc uz Piebalgu, uz Jaunpiebalgu. Ne tikai, lai tirgotos, arī lai parunātos ar kaimiņiem, izbaudītu, uzzinātu ko jaunu... Un izvēlēties lielo, vidējo uzņēmēju un pašmāju ražojumus varēja katrs. Arī par to visu uzzināt. Citi izgaršoja vecpiebaldzēna Kristapa Zārdiņa alu, to slavējot. Es priekšroku devu „Piebalgas alus” glāzei un Rankas ražotajiem sieriem. Arī Lauras Klapares, Ilzes Koļeņņikovas mājražojumi jau cieņā.

Tirgus var sākties.

Digitālo televīzijas reklāmu, kā arī tik plašu automašīnu reklāmu-pārdošanu redzēju pirmo reizi. Varēja nopirkt arī pa traktoram.

Mājražotais garšo labi.

To, ka mākslas joma tirgū ieņēmusi ievērojamu vietu, varēja pārliecināties katrs jau otro gadu. Smaidīgas gan skolotājas Sandra un Zanda, gan meitenes – Rasa, Evita. Baibas Kalniņas, Ilzes Stolerers, Ērika Blūma darinājumus tirgū vērojām pirmoreiz. Un interesanti Baibas Slaidiņas pinumi, kā arī Jāņa Šinkas smaržīgie garšaugi.

Izslavētie Regīnas pīrādziņi „aiziet” ātri.

Ne jau visus tirgotājus un preces iespējams nosaukt. Katram taču garšoja kaut kas cits. Tāpēc arī balsojumu saņēma tie, par kuriem bija aktīvāk balsojuši, varbūt paguva vai nepaguva visu nosmēķēt, varbūt vienkārši – tirgojās jauka kaimiņiene, laba pažiņa... Kā nebalsosi?!

Rasa un Evita atradušas paēnu.

Interesanti bija uzzināt, ka izveidojies Jaunpiebalgas bioloģisko saimniecību kooperatīvs, kuram gan nav sakara ar tirgus nosaukumu „Izvēlies Piebalgu!”, bet kooperatīva nosaukums arī – „Izvēlies Piebalgu!”. Tad nu lasītājam turpmāk jābūt uzmanīgam, kad ir runa par tirgu, kad par kooperatīva aktivitātēm.

No augstiem kungiem Jaunpiebalgu apciemoja un vēlē-

jumus teica Latvijas Pašvaldību lietu ministrs Aigars Štorkenbergs, plānošanas reģiona vadītājs (mēs vairāk līdz šim pazinām kā Gulbenes rajona vadītāju) Nikolajs Stepanovs, rajona padomes priekšsēdētājs Andris Neimanis. Katram skaidrs, ka par visa izdošanos un dienas norisi uztraucās mūsu pagastvecis Laimis Šāvējs, kultūras nama vadītāja Pārsla Jansone, mākslinieciskās daļas vadītāja Liesma Ozola. Tomēr visam pāri modrs stāvēja Ķencis un uzmanīja, lai kārtīgi tiktu iedota naudiņa par aizlidojošo, izsolīto gaili.

Cik garšīgi!

Kur nu putnu gaisos noķersi! Tā Pēterim Jurjānam par 30 latiem pat gailis netika. No viņa smaida gan nebija vērojams, ka viņš stipri bēdīgs būtu (drīzāk otrādi!) par aizspurgušo putnu vai zaudēto naudu. Vienkārši gribējās, lai izsole izdotos, jo tādi neaktīvi tie piebaldzēni uz to solīšanu... Vien līdzēja pasākuma oratora Jāņa Gabrāna izveicīgums un uzmundrinājums. „Prece ir laba!” Kas sola vairāk...?

Gan jau skatītājos sevi atpazīsiet...

Vēl jātur ciet tas gailis, kamēr pārskaita naudiņu, tad palaidīšu vaļā, lai citugad atkal izsolītu. Ka tik' tas Pāvuls neuzkuļas!

Nu skaisti, ka Ilzes droška tāda stipra, ne kā toreiz... katrs rats uz savu pusi.

Viss saimniecībā nodērēs.

Grozu pinēji pat no Mārupes atbraukuši, bet pats darbarūķis noslēpies aiz kadra.

Egita Zariņa un Lāsma Klapare ir priecīgas: „Noiets ir labs!”

Arī par tuvojošos ziemu varēja sākt gādāt. Cimdi un zeķes lielā izvēlē.

Beidzot arī pats Ēriks Blūms ir kadrā, citādi – tikai svečturi, māju uzraksti un citi meistardarbi vien redzami.

Atliek tikai vien vēlēties, lai nākamgad gan tirgotāju, gan pircēju būtu pārpārēm jau Jaunpiebalgas novada izstādē– gatīngū...

Vēsma Johansone

Sakoptākais pagasts

Konkursa „Sakoptākais Latvijas pagasts 2007” noslēguma pasākums 31.augustā Trikātā

Pirmais noslēguma pasākums, kurā pulcējās visu reģionu sakoptākie pagasti un konkursa Vidzemes finālisti, notika Vidzemes sakoptākā pagasta – Valkas rajona **Trikātas** (priekšsēdētāja **Cilda Purgale**) kultūras namā **piektdien, 31.augustā, plkst. 19.00.**

Piektdien, 14.septembrī, plkst. 18.00 Zemgales sakoptākā pagasta – Bauskas rajona **Vecumnieku** (priekšsēdētājs **Rihards Melgailis**) tautas namā notiks Zemgales noslēguma pasākums, bet **piektdien, 21.septembrī**, Rīgas reģiona sakoptākā pagasta – **Limbažu** pagasta (priekšsēdētājs **Didzis Zemmers**) kultūras un izglītības centrā Lādezers pamatskolā notiks **Rīgas reģiona** noslēguma pasākums.

Savukārt **piektdien, 28.septembrī, plkst. 19.00** Latgales sakoptākā pagasta – Daugavpils rajona **Višķu** pagasta (priekšsēdētājs **Jānis Kudiņš**) – Špoģu vidusskolā notiks **Latgales** noslēguma pasākums, bet **piektdien, 5.oktobrī, plkst. 18.00 vai 19.00** Kurzemes sakoptākā pagasta – Talsu rajona **Rojas** (priekšsēdētājs **Jānis Žoluds**) kultūras centrā notiks **Kurzemes** noslēguma pasākums.

Konkursa 13 gadu norises laikā trīs šī gada uzvarētāji jau otrreiz ir kļuvuši par sava reģiona sakoptākajiem pagastiem. Tie ir Rojas, Višķu un Trikātas pagasts.

Vidzemē uz noslēguma pasākumu **Trikātā** pulcēsies Vidzemes finālisti – Trikāta, Vecpiebalga, Jaungulbene un Ļaudona–, kas katra ir uzvarējusi vairākās nominācijās.

Zemgales noslēguma pasākums pulcēs Vecumnieku, Glūdas un Rubenes pagastu, bet **Rīgas reģiona** noslēguma pasākumā tiksies Limbažu un Pūres pagasta pārstāvji.

Latgales noslēguma pasākumā tiks godināti Višķu, Mērdze-

nes un Andrupenes ļaudis, bet **Kurzemes** noslēguma pasākumā – Rojas, Ugāles, Vērgales un Saldus pagasta pārstāvji.

Šogad konkurss „Sakoptākais Latvijas pagasts” notiek jau 13. reizi un tā devīze ir „**Mūsu pagasts – mūsu lepnums!**”. Konkursā tika aicinātas piedalīties visas pagastu un novadu, kuru teritorijā neietilpst pilsētas, pašvaldības. Konkurss notika divās kārtās: 1.kārta notiek rajonu mērogā, 2.kārta – katrā Latvijas plānošanas reģionā (Vidzemes, Zemgales, Kurzemes, Latgales un Rīgas reģionā). Dalībai 2.kārtā nedrīkstēja izvirzīt 2005. un 2006.gada 2.kārtas uzvarētājus.

Konkursu „Sakoptākais Latvijas pagasts 2007” atbalsta Meža attīstības fonds, izlietotā iepakojuma un videi kaitīgu preču atkritumu apsaimniekotāja – SIA „Zaļā josta”, Rīgas Piena kombināts un laikraksts „Latvijas Avīze”. Konkursa atbalstītāju vidū šogad ir arī Eiropas Parlamenta deputāti **Ģirts Valdis Kristovskis** un **Inese Vaidere**, kuri ar braucienu uz Briseli apbalvos katrs vienas nominācijas uzvarētājus. **Ģirts Valdis Kristovskis** ar Eiropas Parlamentu un citām Eiropas Savienības institūcijām Briselē iepazīstinās nominācijā „Dialoga meistari” uzvarējušo pagastu sabiedrisko attiecību speciālistus, bet **Inese Vaidere** – nominācijā „Pagasta odziņa” uzvarējušo vietu saimniekus. Katrā reģionā veikal, ēdināšanas uzņēmumu un viesu māju apbalvos Latvijas Tirdzniecības asociācija.

2006.gadā **Zemgalē** par sakoptāko pagastu kļuva **Aizkraukles** rajona **Skrīveru pagasts**, **Latgalē** – **Balvu** rajona **Rugāju** pagasts, **Vidzemē** – **Gulbenes** rajona **Rankas pagasts**, **Pie-rīgā** – **Rīgas** rajona **Krimuldas pagasts** un **Kurzemē** – **Liepājas** rajona **Nīcas pagasts**.

(Saīsināti no LPS ziņām)

Konkursa dienasgrāmata

No konkursa “Skaista mana tēva sēta” dienasgrāmatas

15. jūnijs.

Kā jau brīdinājām – ne saukti, ne aicināti braucam uz jūsu sētām, lai paraudzītos, kas labs noticis gada laikā.

Šī gada galvenā tēma lauku sētām ir ūdeņi – akas, dīķi, upītes un strautiņi, bet ciemata ēkām – apstādījumi, vārtiņi un atkritumu apsaimniekošana. Viena lieta ir ar labiem nodomiem sagatavots konkursa nolikums, kuru iedzīvotāji respektē un cenšas tieši šīs lietas sakārtot, otra – vērtēšanas komisijai pie šī nolikuma burtiski turēties un, iebraucot sētā, tūlīt interesēties, kur tad ir tas atkritumu konteiners, vai jozt, piemēram, uz mežmalu skafīties, vai tik visas robežzīmes ieraktas. Istenībā mēs tā nedarām – ir ļoti jauki, ja šīs lietas ir sakārtotas un pamanāmas, taču ļoti liela loma ir vizuālajam kopskatam.

Rakstiskus pieteikumus nesapņēmam, taču mutiski izteiktu ieteikumu bija diezgan daudz, un paldies šiem cilvēkiem, kas pamanījuši, ka kaimiņam kaut kas paveicies labāk, to ar prieku paziņo, nevis skaudīgi vai vienaldzīgi noklusē.

“**Jaunjaunzemi**” – viena no pagasta vizītkartēm, iebraucot no Drustu puses. Saimnieku nav mājās, taču mums tiek dota ie-

spēja apskatīt šī apjomīgā, gadu no gada veiktā darba rezultātu – izraktas vairākas ūdenstilpnes, pie tām (un arī pārējā teritorijā) daudz apstādījumu, dekoratīvu akmeņu, izbūvētu celiņu. Šajās mājās konkursa vērtēšanas komisija bija jau pirms vairākiem gadiem, un iesāktie darbi liek nojaust, ka arī turpmāk te būs daudz ko redzēt.

“**Upītes**” – gribas teikt, ka šeit sajūtām lauku sētas pilnību. Interesanti izveidots dīķis, izkopta bērzu birzs aiz tā, pie dīķa lepnī pastaigājas zosis, applauta apkārtne, pavecās mājas sakoptas, dzīvzogs apgriezts. Ulda dzīti, no sprostā laiski izlido pāris mājas baložu, patiesībā to ir diezgan daudz, aptuveni 50. Atšķirtība no lieliem ceļiem, miers un klusums, kas te valda, dod to noskaņu un izjūtas, kuras es laikam gan nepatīšu aprakstīt. Kaut kas mūs darīja savādākus – gribējās klusēt...

Rosība notiek “**Avotos**”, tiek rakts dīķis. Šķiet, saimnieki jau izdomājuši, kā tas izskatīsies un iekļausies ainavā. Nofotografēju darbu sākumu, lai pēc pāris gadiem varētu salīdzināt.

“**Gaujas Bedumi**” – aicinoši vēsta metālā kaltā mājas norāde. Pirms pāris gadiem izraktais dīķis, pēc saimnieka stāstītā,

jau atalgojot ar kādu zivtiņu un ir pārliecinoši ieņēmis savu vietu mežmalas ainavā. Mājas priekšā izveidots baseiniņš, kurā jau iemitinājies tāds eksotisks nezvērs kā krokodils, tiesa gan, keramikas vai no gumijas, par to nepārliecinājāties, pavisam tuvu nobeigumam neliels viesu namiņš.

“**Ozoliņi**” – mājas atrodas tuvu ceļam, un garāmbraucējs ar labpatiku tās var vērot gan vasarā, kad redzams rūpīgi izplautais pagalms ar soliņu un puķēm pie mājas, lapenīti dīķmalā, gan ziemas baltumā, kad pie mājas sienas pašiem un garāmgājējam par prieku eglītē iedegtās lampiņas vēsta Ziemassvētku laiku.

Arī “**Stūrīšu**” mājas vienmēr ir bijušas koptas un bagātas ar košumaugiem, taču krasas pārmaiņas te sākās pavisam nesen. Ir izrakts dīķis, uzcelta pirtiņa, iestādīti kociņi un nemitīgi kaut kas tiek vēl uzlabots. Rosība jūtama arī šodien – strādā jauni cilvēki, taču arī cienījamā, 90 gadus nodzīvojušī Martas tante nereti tver izkapti rokās un dod vēl savu ieguldījumu sētas labiekārtošanā. Novēlam tikpat labu veselību turpmāk!

“**Birzmalas**” ir ieteikto māju sarakstā: plašs pagalms, kas prasa daudz darba, dīķis un skaisti veidots tiltiņš, kas ved uz salu, un ūdensrozes – tās te rozā, baltas un dzeltenas.

Noslēpumaina, pasakas motīvam līdzīga ainava pie “**Rūķīšu**” pirtiņas un dīķa. Interessants te viss – gan arkveidīgais tilts, gan atpūtas vietas un laipas dīķmalā, gan no koka rungulīšiem veidotais celiņš, kas ved uz piparkūku namiņam līdzīgo pirtiņu.

Atbalsta centrs Jaunpiebalgas vidusskolā

Jaunpiebalgas vidusskola ir viena no pirmajām Veselību veicināšanai skolām Latvijā jau no 1993.gada. Bērniem un jauniešiem nav aizspriedumu risināt savas problēmas, meklējot palīdzību pie speciālistiem. Skolā ir kvalificēts atbalsta personāls, kas strādā ar nelielām slodzēm – sociālais pedagogs, psihologs, logopēds, bet vispār trūkst medmāsas. Nebija atbilstošu telpu un aprīkojuma, lai sakārtotā vidē ikviens bērns, jauniešs un ģimene varētu saņemt atbalstu, psiholoģisko un sociālo palīdzību regulāri un pēc nepieciešamības. Līdz šim mācību gadam sociālā pedagoģe Alda Ozere un psihologs Uldis Jumejs strādāja pastāvīgi mainīgās, neatbilstošās telpās – klasēs, pagrabstāva telpā, direktora kabinetā, sporta zālē, baznīcā. Arī skolas akreditācijas komisija atzina, ka attīstības plānā paredzētā atbalsta centra izveide ir nepieciešama un neatliekama, tāpat rosināja pagasta padomi rast iespēju skolas medmāsas štata vietas izveidei. To, ka problēma aktuāla, apliecināja arī skolēnu, vecāku un skolotāju aptaujas rezultāti.

Pavasārī atbrīvojās skolas direktora dienesta dzīvoklis, idejas sāka rasties, un mērķis pamazām īstenojās uz papīra. Šādu centru iekārtošanas un darbošanās pieredze skolai bija, jo kā Veselību veicinoša skola esam piedalījušies daudzos semināros, konferencēs un projektos šajā jomā Zviedrijā – Tyreso, Dānijā – Bronderslevā, Austrijā – Halleinā, Skotijā – Sterlingā u.c. Problēma bija finanses.

Tieši laikā un vietā nāca Bērnu un ģimenes lietu ministrijas (BĢLM) izsludinātais projektu konkurss „Atbalsts jaunatnei reģionos aktuālajām iniciatīvām” Jaunatnes politikas valsts programmas 2007.gadam ietvaros. Projektu izstrādāja Jaun-

Mājas saimniece stāsta, ka par šīs vietas sakoptību tiekot nemitīgi gādāts – šopavasār no dīķīša iztūritas dūņas un zāles, tagad ūdens šai “mežezera” atkal tīrs un dzidr.

Atpūtas komplekss “**Slocene**”. Laimīgā kārtā izdodas sastapt Mārti, kura mūs pavada pa šo sakopto un sakārtoto stūrīti, lai mēs nejustos - kā svešā dārzā iemaldījušies. Apmēram pirms 20 gadiem šo vietu atceros kā pamestu mājvietu, par ko liecināja tikai vientulīgs koks lauku vidū un izārdīti māju pamati. Ieguldītu līdzekļu un darba rezultātā šī vieta ir tāda, kādu to redzam šodien – sakopta, harmoniska, ar dažādiem dekoratīviem elementiem, ar dekoratīviem augiem, ar iespējām sēņot, zvejot gan no krasta, gan no laivas un pilnvērtīgi atpūties.

“**Lejas Butlēri**”. Kā jau tas bijis arī iepriekšējos gados, garā ceļmala uz šo saimniecību nopļauta, pirms pāris gadiem uzstādīta gaumīga mājas norāde. Pagalms izplauts, tur daudz puķu, ēkas rotā jauni jumti, gravā gozējas dīķis, kas tiek apsaimniekots kopā ar kaimiņiem, un dīķa apsaimniekošanai idejas labu labās.

Uz “**Lejas Dukuļiem**” dodamies jau krietnā pēcpusdienā. Saimnieku, protams, mājās nav – visi darbā, mums pretim iznāk diezgan bargs četrkājainais mājas sargs. Tā arī nesa-prazdami, vai kāpt no mašīnas ārā, vai tas būs ētiski staigāt pa pagalmu, ja nav saimnieku, izlemjam nofotografēt skaisti apmūrēto aku un darbu turpināt citā dienā.

Vēlot veselību un veiksmi jums visiem, konkursa vērtēšanas komisijas vārdā **Maija Kīkere**

piebalgas atklātais sabiedriskais fonds „Vidusskola” (vadītāja Astrīda Knāķe). Mūsu projekts tika atbalstīts un tam BĢLM piešķīra 1800,00 Ls mēbeļu un aprīkojuma iegādei, bet līdzfinansējumu papildus vidusskolas budžetam piešķirs pagasta padome. Tas bija nepieciešams telpu remontam. Pagasta padome ņemusi vērā akreditācijas komisijas ieteikumu – sociālajam pedagogam palielināt slodzi, lai vairāk bērniem un jauniešiem, kā arī ģimenēm būtu pieejams atbalsts.

Centrs turpinās pērnā mācību gadā uzsākto darbu ar no smēķēšanas atkarīgajiem skolēniem psihoterapeita U.Jumeja vadībā.

Nereti skolā viesojas speciālisti veselības jomā, darbojas veselības grupa skolotājas Daigas Rubenes vadībā. Iespējams, ka arī skolēnu pašpārvalde kļūs aktīvāka, ja savas problēmas un idejas varēs apspriest un rast risinājumus skaistā, piemērotā vidē. Un pašam projekta īstenošanai ASF „Vidusskola” beidzot būs vieta, kur kopā sanākt un domāt par turpmākajiem projektiem.

Pagasta padome ir apsolījusi, ka medmāsa varēs sākt strādāt ar 2008.gadu. Līdz tam laikam ceram iekārtot atbilstošu telpu atbalsta centrā, jo šāda kabinetiņa BĢLM atbalstītajā projektā nav. AICINĀM DARBĀ ATSAUCĪGU, IEINTERESĒTU SERTIFICĒTU MEDIĶI AR ATBILSTOŠU IZGLĪTĪBU UN KVALIFIKĀCIJU AR 01.01.2008. Pieteikties pie direktores personīgi vai pa tālruni 29452860.

Pateicamies Bērnu un ģimenes lietu ministrijai un Jaunpiebalgas pagasta padomei par atbalstu projekta īstenošanā!

U. Logina, Jaunpiebalgas vidusskolas direktore

Jaunpiebalgas vidusskola uzsāka 2007./2008.m.g. pēc tradīcijas 1. septembrī, neskatoties uz to, ka tā bija sestdiena. Uzsāka tā, kā nekur citur, jo skolēni jaunpiebaldzēniem un īpaši saviem vecākiem rādīja uzvedumu „Zilais putniņš”. 2. jūnijā to redzēja cēsnieki, jo „Zilais putniņš” šogad bija Cēsu rajona Dziesmu un deju svētku programmā. Sevišķi lepni esam par to, ka uzveduma režisore ir mūsu skolas deju skolotāja Lāsma Skutāne.

Laiks mūs nelutināja ne mēģinājumu dienās, ne 1.septembrī. Arī 3.septembrī – oficiālajā 1. mācību gada dienā – nē. Tas bija vēl viens pārbaudījums visam kolektīvam – pārcelt uzvedumu no skolas estrādes uz sporta zāli, jo tādas pieredzes mums vēl nebija. Un izdevās! Uzvedumā „Zilais putniņš” piedalījās 6 Lāsma Skutānes „Piebaldzēnu” dejotāju grupas un mūsu koris skolotājas Māras Vīksnas vadībā, Cēsu 1. pamatskolas koris un solisti skolotājas Ilgas Šķenderes vadībā, deju kolektīvi no Priekuļiem „Miķelis” un „Miķelēni”, Māra Brasliņa vadīti, Drustu dejojotāji „Cinītis” Lāsma Skutānes vadībā.

Muzicēja Juris Krūze, bet Velsas prinča galma āksta lomā iejutās Dace Dzerkale. Viņiem visiem uzveduma noslēgumā – paldies! Pateicība mammām Ingunai Krūmiņai un Mārītei Kārkliņai par lielisko tērpu darināšanu pavasarī. Kaut reizi mūžā būt par princesi vai princi... Vai tas nav katra bērna sapnītis? Atzinīgus vārdus dzirdējam arī no viesiem – Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētāja Laimja Šāvēja un Cēsu rajona padomes priekšsēdētāja Andra Neimaņa.

Pasaka par Velsas princi 2007./2008. m.g. skolā turpināsies, jo uz Velsas prinča zemi 18.oktobrī dosies jauna skolu sadarbības projekta grupa.

Svētku dienā sveicām apaļā darba jubilejā pirmsskolas skolotāju Daci Avotiņu, pirmsskolas jauno skolotāju Ingu Rubeni, bibliotekāri Anitu Auziņu, diplomēto ģeogrāfijas skolotāju Rasmu Gansonu.

Paldies visiem skolas atbalstītājiem un LABVĒĻIEM par atsaucību, izdomu, palīdzību gan jebkurā sīkā darbiņā, gan apbrīnas vērtos ieguldījumos jaunpiebaldzēnu jaunajā paaudzē un skolas atdzimšanā pavisam jaunā veidolā!

Svētki vēl priekšā, jo drīz būs pabeigta skolas piebūve – savienojošā daļa starp lielo skolu un sporta zāli, kur būs fizikas-ķīmijas un zēnu un meiteņu darbmācības kabineti. Vasarā izstrādāts projekts no Eiropas fondiem par gandrīz 100 000,00 Ls, lai mūsdienīgi iekārtotu matemātikas, fizikas, ķīmijas un bioloģijas kabinetus. Tas jāīsteno 2008.gadā. Skolas bibliotēka jau ieguvusi jaunas formas un izskatu, kas vasarā daudz spēka un enerģijas prasīja ne tikai no celtniekiem, bet arī no bibliotēkas vadītājas Vēsmas Johansones. Bibliotēkas pārveides dēļ 6. klases remontā vēl tikai darbosies daudzi atsaucīgi skolēnu vecāki.

Par precizitāti un atsaucību paldies Aivaram Jansonam, Jānim un Aigaram Metumiem!

Par sākumskolas rotaļu laukuma atjaunināšanu sirsnīgs paldies Lāsma Ciekurznes un Nikolas Karīnas Karpas vecmāmiņām! Pateicība uzņēmumam „Wenden Furniture” par atbalstu, īpaši no visām sākumskolas skolotājām.

Septembra vidū darbu sāks atbalsta centrs, kas izveidots par projekta līdzekļiem no Bērnu un ģimenes lietu ministrijas, līdzfinansējot pagasta padomei un Jaunpiebalgas ASF „Vidusskola”. Sākumskola lepojas ar jaunām durvīm, drīz arī vidus-

skolēnus lielās skolas parādes pusē tādas sagaidīs. Ziemas-svētku brīvdienās atkal lielajā skolā strādās Rihards, Māris un Volodja, radot brīnumu. Bet sporta laukumā sportistus gaidīs jauni basketbola grozi, kas Cēsu rajona kopīgā projekta ietvaros gādāti ar Bērnu un ģimenes lietu ministrijas atbalstu.

Šis ir pirmais mācību gads, kad visas skolas klases mācīsies atbilstošās telpās. Liels prieks par 3 šovasar izremontētajām telpām 5.a, 5.b un 11. klasei. Tas ir ieguvums šīm klasēm, kā arī visam skolas kolektīvam, jo sākam pāreju uz kabinetu sistēmu. Vislielākais ieguvums šis remonts ir tiem jauniešiem, kuri ar Nodarbinātības valsts aģentūras un Jaunpiebalgas pagasta padomes atbalstu veica šo darbu, apgūstot visai dzīvei nepieciešamās darba iemaņas un prasmes. Paldies brigādes vadītājam un darbuzzinātājam Eduardam Viķelim! Tagad tikai to visu skaistumu uzturēt! Paldies skolas tehnisko darbinieku kolektīvam!

Augustā vēl 2 patīkami pārsteigumi:

1) 12.klases centralizēto eksāmenu rezultāti mūsu skolu ierindojuši 3. vietā rajonā, tūlīt aiz Cēsu Valsts ģimnāzijas un DACVĢ kolektīviem. Tas neapšaubāmi ir pārsteigums arī pašiem divpadsmitajiem. Malači!

2) Skolas komanda (Zelda Althabere, Liene Alksnīte, Lāsma Alksnīte, Madara Kārkliņa) Vislatvijas konkursā „MEDUS-MAIZE AR PIENU” ieguvusi 1.vietu un galveno balvu – ceļojumu uz Turciju. Komandu sagatavoja un caur vairākiem starposmiem veiksmīgi izvadīja skolotāja Baiba Kalniņa. Konkursu organizēja Zemkopības ministrija un Latvijas Jauno Zemnieku klubs.

Savukārt skolas parka labiekārtošanas darbos vasaras prakses laikā labi strādāja visu klašu skolēni savu skolotāju vadībā. Šos darbus teicami veikuši 6. un 7.a klašu kolektīvi, bet īpaši 3.septembrī tika atzīmēti un paldies teikts:

*7.a kl.sk. Lindai Kārkliņai un viņas tētim par jauna zāliena izveidošanu skolas apkārtnē,

*10.kl.sk. Tomam Vanderam un viņa tētim par vējgāzes seku likvidēšanu parkā,

*8.a kl.sk. Anrijam Makaram un Radislavam Gorbusjukam par muzeja diĶa iztīrīšanu

*6.kl.sk. Zaigai Burcevai par skolas apkārtnes īpašu sakopšanu uz 1. septembri savā brīvajā laikā.

Liels paldies skolotājai Ritai Kaupiņai par darbu organizēšanu un vadīšanu!

Jaunais mācību gads ir sācies! Šogad skolā ir 387 skolēni no pirmsskolas grupiņām līdz 12. klasei. Pamatā jaunpiebaldzēni, bet 47 skolēni ir no citām pašvaldībām. 12. klasē sācis mācīties viesskolēns no Vācijas Janosch Kanisius, kas dzīvo 12. klases skolēna Kristapa Gončoronoka ģimenē.

Vēlu veiksmi skolēniem, skolotājiem, vecākiem! Sevišķi 25 pirmklasniekiem kopā ar skolotājām Judīti Beķeri un Laimu Kazerovsku; 5.a klasei un klases audzinātājai Ivetai Bērziņai, 5.b klasei un audzinātājai Ilgai Prīsei; 10.klasei, kurā ir 14 mūsu skolas 9. kl. absolventi, un klases audzinātājai Rasmai Gansonei; 12. klasei, kas gatavojas skolu beigst un 3. septembrī skolas gaitās ievadīja 1.klašu skolēnus, un 9. a,b klašu skolēniem, kuri, 9.klasi beidzot, saņems apliecības par pamatizglītību (klašu audzinātājas – Liene Lorence un Rudīte Jaksta). Lai veicas!

Ulla Logina, direktore

Skola, skoliņa....

Domāju, ka vidusskola Jaunpiebalgā ir vieta, kuru ikdienā mūsu pašu ļaudis apmeklē visvairāk, un pie tam tieši tā sabiedrības daļa, ar kuru visvairāk saistās mūsu nākotne. Beidzamo gadu laikā vidusskolā notiek pamatīga rosība, ir sajūta, ka visa pasaule sadevusies rokās, lai šo skolu padarītu skaistāku un pievilcīgāku gan mūsu pašu, gan arī kaimiņu pagastu bērniem.

Tā vien liekas, ka pavadītā vasara vidusskolā ir bijusi viena no rosīgākajām, bet, paskatoties atpakaļ, ir skaidrs, ka patiesībā šī vasara ne ar ko daudz neatšķiras no iepriekšējām, ir tikai nedaudz pagaisušas iepriekšējo vasaru skrējiena emocijas, par kurām atgādina vien salīdzinājums par to, kā bija un ir šobrīd.

Esam sagaidījuši jauno mācību gadu, kaut nedaudz putekļaini no vēl notiekošajiem darbiem, bet tomēr ar zināmu gandarījumu. Domāju, ka gandarījums par izdarīto ir ne tikai skolas darbiniekiem, kuri, nerēķinoties ne ar darba dienu ilgumu, ne ar kādu skolai veltītu brīvdienu, ir centušies godam sagaidīt skolēnus skolas telpās, bet arī pašiem skolēniem, it īpaši jau uzsverot tos, kuri vasarā piedalījās Valsts nodarbinātības aģentūras un Jaunpiebalgas pagasta padomes kopējā projektā, strādājot skolas labiekārtošanas darbā. Izskatās, ka šo vasaras darbu laikā, strādājot pie mums strādnieciņiem no citām rajonu skolām, ir šeit iepaticies un kāds ir pat mainījis skolu.

Daudz no izdarītā noteikti nebūtu noticis, ja ne ļoti labā sadarbība starp vidusskolu un pagasta padomi, kā arī pašas skolas darbinieku starpā un tiem nedaudzajiem bērnu vecākiem, kuri nāca talkā, kad vien tas bija nepieciešams. Noteikti vēlos

pateikties par līdzdalību Aivaram Ontužānam, Aidai un Uldim Misiņiem, Raimondam Kārkliņam, Marutai un Vilim Līviņiem, kā arī kāda skolēna vecākiem, kuru ieguldījums laikmetam atbilstošas skolas izveidošanā ir nenovērtējams. Paldies skolas darbiniekiem Andrim Kārkliņam, Intai Pērkonei, Jānim Pīrsim, Ritai Kaupiņai, Ērikam Blūmam, Anitai Zariņai, Intai Tenčai, ikviens no viņiem cenšas, lai mūsu bērni skolā justos labi, ar savu nesavtīgo atdevi un iniciatīvu bagātinot un uzturot skolas ikdienu.

Domāju, ka mums visiem ir jācenšas saprast, ka, lai cik ļoti mūsu ikdiena nebūtu piepildīta ar rakstītu burtu, kritizējošu domu par to, kā kādam vajadzēja darīt, atbalsta vietā kļuvis prieku par kaimiņa neveiksmi, kamēr vien paši savā vidē neiesim ar darbīgu vēlēšanos un nedaudz kaislību, par lielāko novērtējumu pieņemot pozitīvas emocijas savos līdzcilvēkos, tikmēr būsim vien notiekošā vērotāji, nepārtraucot vainot apkārtējo pasauli paši savās likstās.

Īpaši vēlos vērsties pie skolēniem. Kā jau katru gadu uz pirmo septembri Jaunpiebalgas vidusskolas telpās ir tapis kas labāks, sakoptāks. Viss veiktais tiek nodots jums. Reizēm ir skumji, pat dusmas, ja uz tikko krāsotas sienas kāds ir izpauzis savu „radošo” domu, atstājot necilu gravējumu un, protams, ne to vien. Katra lieta, kas skolā ir izdarīta, vispirms ir darīta tieši jums, skolēniem, tā, pirmkārt, ir jūsu skola. Bez jūsu vēlmes un atbalsta nevaram saglabāt un uzturēt skolas vidi, un veiktais darbs kļūst šķietami lieks. Tāpēc, lūdzu, kopīgi centsimies saudzēt to, kas ir labs, un darīsim labāku to, kas tāds darāms.

Visiem novēlu veiksmīgu mācību gadu!

Eduards Viķelis

Uzvara

Konkurss “Medusmaize ar pienu” noslēdzies ar Jaunpiebalgas komandas uzvaru

Iespaidos dalās datībnieces...

Skolotāja Baiba Kalniņa:

“Vasara pagājusi ar medusmaizes un piena garšu. Viens darbiņš padarīts. No rīta pamostos, paskatos uz balvu, kur rakstīts “Starptautiskā jauniešu apmaiņa Turcijā”. Tas nekad nav uzdrošinājis būt pat sapnis, kaut gan nesen naktī nosapņoju, ka meitenes brauc ceļojumā...

Paldies meitenēm par darbu un izturību! Tas bija ļoti radošs, interesants, bet arī darbietilpīgs pasākums. Tikāmies 3 – 4 reizes nedēļā, bet pirms konkursiem gandrīz katru dienu. Sākumā ideja, tad darbs pie produktu pagatavošanas, noformēšanas un interesanta reklāmas skeča. Visilgāk strādājām pie Medus dienai veltītā pasākuma. Teksts, ritms, kustības – gluži kā deju mēģinājumos, tikai ar grabekļiem rokās.

Maizes dienai izvēlējāmies veidot reklāmu ar deju un aktierprasmes ievirzienu par mīklas veidošanu, figūru veidošanu un šaha spēles finālu, kur melno karali noved no laukuma baltā dāma, zirgs un laidnis.

No šīm meitenēm var pamācīties, kā viņas prot strādāt komandā, katra ieliek savā darbā visu enerģiju, un rezultāts ir lielisks. Es ar baudu skatījos visus priekšnesumus. Tas bija emocionāls, plastisks un sirsnīgs darbs. Viņas izdomāja un darīja visu iespējamo un par visiem 200% veltīja sevi šim konkursam. Viņas strādāja ar prieku, pieņēma visas trakākās

idejas, neskaitāmas reizes mēģināja vienu un to pašu un nemaz nerunāja pretī, darbs kā atpūta!

Ar katru reizi komanda jutās drošāk, vairāk atraisījās. Un tā pamazām no 3., tad 2. vietas (Maizes dienā vietas nedalīja) līdz 1. vietai Jelgavā visas Latvijas finālā. Tur bija sīva konkurence, līdz pēdējam brīdim nebija nojausmas, kura komanda uzvarēs, jo visu aktivitāšu punktus skaitīja kopā un plus vēl prezentācijas vērtējums.

Paldies vecākiem, kuri atbalstīja meitenes – vadāja uz mēģinājumiem, juta līdzī Paldies visiem, kas palīdzēja, – Maijai Ķ. par ierosinājumu, Janai G. par papardes ziedu, Artim B. un Jurim P. par darbu ar datoru, Eduardam V., Jānim R. par mūzikas klipa montāžu, Ilzei D. par uzrakstu gatavošanu un Jaunpiebalgas vidusskolai par transporta apmaksāšanu! Protams, paldies arī visiem draugiem, radiem un lasītājiem par ikšņa turēšanu!

Meiteņu komanda ir kā mūsu “Mīklonis”, var izveidot visu, ko vien sirds kāro. Paldies, meitenes, man ļoti patika strādāt ar jums! Lai tāda pati veiksmē darba prieks vada jūs tālāk! Un tie jūsu jociņi...”

Lāsma Alksnīte:

“Bez fināla Jelgavā man ļoti patika arī Maizes diena. Uz to mēs sagatavojām “Mīkloni”, no kura var veidot pat šaha figūras. Šajā dienā īpaši interesanti bija citu komandu priekšnesumi, skaistā apkārtnē Raunā, interesantās spēles, jaukie vadītāji un viesmīlīgais saimnieks. Mēs ar Inešu komandas zēniem

spēlējām šahu ar mūsu jaunizveidotajām "Mikloņa" figūrām. Vispār man patika viss! Tā bija interesantākā no trim konkursa dienām.

Protams, pats nozīmīgākais bija fināls Jelgavā. Mēs uz konkursu braucām dziedādamas, jau promceļā jutāmies pacilāti. Žēl, ka neredzējām pārējo komandu uzstāšanos, jo bija jāiet pildīt citi individuālie uzdevumi. Piemēram, tādi kā "Govs piesiešana", "Medus vākšana", "Aploku taisīšana", "Jūties kā bite", "Stropu taisīšana" un "Graudu kalte". Mums veicās labi!

Mazliet pastaigājām arī pa tirdziņu, paskatījāmies Piena paku regati – tas bija interesanti. Kad regate beidzās, gājām uz apbalvošanu. Sākumā apbalvoja līdzjutīgus, viņi arī dabūja dažādas balviņas un pat piecus velosipēdus. Tad tika nosaukti visu komandu dalībnieki. Fanojām, kad nosauca 3. vietu – Inešu komandai. Bijām ļoti satrauktas, jo palikušas tikai divas nenosauktas komandas. Kad nosauca otro vietu, mēs jau sākām kliegt. Tas bija neapraķstāmi seviļņojoši, jo mēs vinnējām arī ceļojumu uz Turciju. Milzīgs šoks, nepārspējami laba sajūta, jo mēs bijām uzvarējušas vairāk, nekā 20 Latvijas labākās komandas, tātad esam pati labākā komanda visā Latvijā. Tas priecē!

Bez mantiskajām balvām es ieguvu arī jaunus draugus un iespaidus.

Man ļoti patika šis interesantais pasākums!"

Liene Alksnīte:

"Trešā konkursa kārtā – Maizes diena notika Raunā. Bija jauki, ka citu komandu dalībnieki arī spēlēja mūsu veidoto šahu. Nepatika tas, ka netika dalītas vietas. Visi bija ļoti laipni un draudzīgi. Mēs gaidījām finālu, vienojāmies, ka cēsīnieki turēsies kopā un atbalstīs cits citu. Braucot uz Jelgavu, jutos interesanti un jautri. Mēs komandu nosaucām – "Krutās", neliterāri un nelatviski, nav saistīts ar konkursu, bet tas tobrīd (atbilstoši mūsu garastāvoklim) likās piemēroti... Un latviešu valodas skolotājiem, lūdzu, nevajag šausmināties! Kurš tad var precīzi zināt tā vārda nozīmi? Katrā vārdnīcā rakstīts kas cits... ☺

Jelgavā man vairāk patika veikt pārējos uzdevumus, nekā rādīt prezentāciju, jo to vēroja daudzi cilvēki, un uztraukums dara savu. Apbalvošanā komandas sāka saukt no sliktākās uz augšu. ...3., 2. un tad mēs! Man acīs saskrēja asaras....

Galvenais, ko ieguvu, ir ceļojums uz Turciju, bet šis pasākums nebūtu noticis arī bez interesantajiem vadītājiem, kuri tiešām bija gatavojušies, lai viss izdotos.

Konkurss bija daudzpusīgs, kur vajag gan reklāmu, produktus, drosmi un dažādas prasmes.

Vēl mani priecē tas, ka vadītāji finālā izmantoja mūsu izgudrojumu – "Mikloni!"

Madara Kārliņa:

"Sākšu ar to, kas mazliet sarūgtināja. Piemēram, žēl, ka dalībnieki nevarēja balvās dabūt velosipēdus... Viss pasākums noritēja mazā steigā – bija ātri jāsaģērbjas, lai paspētu uz priekšnesumu, jāveic daudz un dažādi uzdevumi. Mani ļoti pārsteidza skatuve, – tā bija šausmīga! Tā visu laiku kustējās un ļodzījās, bija grūti padejot, jo prātā doma "ka tik nesabrūk". Uzvedumā mēs pārģērbāmies par šaha figūrām. Es biju dāma, Liene – zirgs, Lāsma – laidnis, bet Zelda – melnais karalis. Mums vienīgajiem bija pārtikā nelietojams produkts. Kāds no

žūrijas locekļiem teica, ka mūsu "Mikloni" vajagot ieviest bērnuudzros. Pēc priekšnesuma mūs intervēja TV, runāja Zelda, bet mani varēja redzēt televizorā blakus viņai. ☺

Tagad esmu palikusi bez balss no trakās kliegšanas un spieģešanas. Kad nosauca mūsu pirmo vietu, es apraudājos no laimes! Un tad vēl galvenā balva – ceļojums uz Turciju! Jē! ☺ Bija pat atbraucis Turcijas pārstāvis un aicināja mūs līdzi uzreiz.

Es no visa šī pasākuma ieguvu ļoti daudz, arī jaunas prasmes un jautri pavadīju vasaras brīvlaiku ar draudzenēm un skolotāju.

Zelda Althabere:

"Katrš konkurss bija ar savu specifiku. Ja Piena dienā to uztvērām kā pasākumu, kur iegūtās vietas nav svarīgākais, tad ar katru konkursu pieauga cīņasspārs. Žēl, ka Maizes dienā nedalīja vietas, bijām mazliet sarūgtinātas, jo gribējās, lai novērtē mūsu darbu. Kaut gan no otras puses, – tas mazliet tuvināja visas Cēsu komandas, un mēs nejutāmies kā konkurenti, bet gan drīzāk kā draugi.

Fināls Jelgavā jau bija cīņa. Mēs gribējām uzvarēt, bet īsti reāli tas nelikās. Uz Jelgavu braucot, bija neparasti optimistisks garastāvoklis, to izskaidrojām – jāizpriečājas laicīgi, lai atpakaļceļā var skumt...☺

Kad iebraucām Jelgavā, mūs sagaidīja daudzi sveši cilvēki vienādos kreklīšos. Komandas sadalīja

pa grupām un lika doties veikt uzdevumus. Skrējām no viena kontrolpunkta uz otru un tā veicām deviņas dažādas aktivitātes, to skaitā arī parādījām sava plastiski veidojamā komplekta "Dāvana Zeldai" reklāmu.

Piena paku regate izskatījās neparasti – dažnedažādas piena paku laiviņas, plosti un kuģīši peldēja pa Lielupi. Dažas, nonākot ūdenī, uzreiz apgāzās, citas turējās līdz pašam finišam. Varējām arī redzēt dažus ekstrēmistus, kuri no tilta lēca upē. Izskatījās baisi, bet viņi, kā garām ejot: "Eu, nopeldamies?" Otrs, it kā tas būtu pavisam pašsaprotami, atbildēja: "Labi! Lecam!" Un tad viņi ātri novilkā drēbes, uzkāpa uz tilta malas un, apmetot salto, iekrita ūdenī. Mēs to skatījāmies kā izrādi.

Pēc regates devāmies uz Jelgavas pili, bijām iekšpagalmā un arī pagrabā, kur ir daudzi sarkofāgi ar bijušo pils saimnieku mirstīgajām atliekām, – vēsi un neomulīgi. Nenoliedzami, pils ir ļoti skaista un apkārtne sakopta, bet tur trūkst skolas auras. Pie mums ir daudz mājīgāk!

Apbalvošanas ceremonijā, uzkāpjot uz skatuves, šķita, ka tas nenotiek ar mums. Vēlāk, kad tika paskaidrots, kas un kā būs ar iegūto galveno balvu – ceļojumu uz Turciju – reāli aptvērām, ka esam uzvarējušas... Katrā ziņā, tas bija vairāk, nekā mēs uzdrošinājāmies cerēt.

Šī bija lieliska vasara!

Paldies skolotājai Baibai, ka viņa ziedoja savu brīvo laiku, lai sagatavotu mūs visām konkursa kārtām. Bet, manuprāt, rezultāts ir tā vērts! Turcija mūs gaida janvārī. Un mēs Turciju arī!"

Iespaidus pierakstīja **Zelda Althabere**

Ziedu balle "Es mīlu..." "Jaunķūgos"

11. augusta sestdienā liela rosība „Jaunķūgu” sētā. Balle vasaras karalienēm – puķēm.

Puķu mīļotāji rodas un rodas. Katra kompozīcija atrod sev piemērotāko vietīņu. Kāda tuvāk veldzējas dīķmalā, kāda meklē paēnu zem kokiem, citas brīnišķīgi jūtas akmens mūros.

Cik skaisti un mīļi! Par katru gribētos kaut pa teikumiņam pateikt...

Pirmās jau no paša rīta ierodas Ilga Pabērza un Ilze Koļesņikova. Kompozīcija „Vai Jūs zināt, kā raud eža bērni?” Bezgala skaisti, smeldzīgi un liek aizdomāties – cik ežu katru gadu aiziet bojā mūsu – cilvēku – dēļ?! Nost drūmās domas!

Dārza maliņā mazā Nikola Karpā ar mammīti uzcepušas „Ziedu rausi”. Jāiet cienāt Sandijas Ivulānes „Sprogainis”. Jā, tādu aitiņu katrs bērniņš gribētu savās mājās! Turpat blakus Selgas Ivulānes „Nezināmais” – lielas, izteismīgas daudzas bumbas no siena un ziediem. Kāda izdoma!

Netālu mūros gozējas divi tārpiņi – viens lielāks, otrs mazāks – „Es biju māmiņai viena pati meitiņa”. Nu, protams, to taču ir izveidojusi mana mazmeitiņa Lāsma ar mammītes palīdzību. Neko teikt, ir jau arī viena pati! Mīļi...

No tārpiņiem netālu Laima Kazerovska uzbūrusi savu puķu valstību kā sendienās. Šķūnīša stūrī vējā šūpojas Dzintras Sābules (Smiltene) vēja zvani, it kā aicinot uz mielastu. Bet tur jau „Pār Gauju pāri brauca” Valentīna ar visu ģimeni un draugiem. Savā Ēdenes dārzā aicina Egita Zariņa un Laura Klapare. Jā, tur gan gribētos uzkavēties, pat āboli kā paradīzē – „Laime pilnā plaukumā”. Pie dzēvēm dīķa malā ar savām „Mazām, sīkām meitenītēm” draisko-

jas Elizabete Kalniņa, bet mammīte Baiba meitenītēm tomēr atgādina, ka „Vasara pilnos ziedos”. Jā, tāpēc arī Jana un Ramona Grobiņas grib paildzināt šos burvīgos vasaras mirkļus uz saviem „Sapņu spilveniem”. Arī es labprāt vēl pasapņotu... Un, lai sapņi tik ātri neiz-

gaistu, ziedu īpašu saskāpu uzbūrušas „Harmonijas” meitenes – Vera Ķinčere, Ida Bērziņa un Nellija Rubene. Tālāk dižojas Mirdzas Apsītes „Pati varenākā” dālija. Esi, esi dūšīgi au-

gusi un ļoti skaista! Varbūt tāpēc mazās meitenes – Kristīne Razminoviča un Ieva Paškovska sataisa blakus mazu „Haosu”? Bet nekas no palaidnībām nesanāks, jo Ausma Kļaviņa blakus ar saviem modriem dārza un ziedu draugiem „Ausmēns”. Toties Brenda Beķere visus viesus vēlas cienāt ar savu „Vārda dienas torti”. Izskatās garšīgi, bet kāpēc pie Brendas? Nāciet pie mums! Valda un Zigurds Rubeņi aicina savā „Bašabrupu” ziedu sētā. Mums pat ir celiņš un norāde! Un fantas-

tiskais treju jūdžu zābaks ar sarkanajām podziņām, kurā mājvietu atraduši draugi – ziedi, aicināt aicina ceļojumā mūs visus... Tad jau sadūšojas Juris Spolītis „Vai mani pieņemsiet?” un Anita Jansone - „Pirmo reizi”! Re, te Inta Peļce ar „Ciemakukulis sētas saimniekiem”. Cik aizkustinoši!

Paldies! Visam pāri Māra Eglīte ar savu „Zelta zvaigzni”. Tādas „Zelta zvaigznes” ikviens ir pelnījis. Nē, es vēl nebeidzu!

Re, pagalma vidū nolaižas Mārites Apsītes un Vitas Skosas „Taurenītis” – priecājoties par vasaru un skaistajiem Ziedu svētkiem. Par jums, mīļajiem un jaukajiem, kas atsaucās un piedalījās gan ar kompozīcijām, gan tāpat kā apmeklētājs, jo jūsu izdoma un fantāzija ir neizmēlama! Paldies!

Paldies saku Valentīnai Dolmanei, kas manu ideju atbalstīja, Dacītei Žukovai un Zigmundam Althaberam par skaistajām dziesmām visas pēcpusdienas garumā, Laimai Kārklīnai, kas piekrita izstādīt savas gleznas, Beķeru ģimenītei, Mārītei Karpai un visiem, visiem, kurus vārdā neminēju, bet kuri bija ar mums kopā šajā skaistajā dienā! Un, protams, arī visai manai ģimenei!

Šorīt skatos, taurenītis no mana pagalma aizlidojis, bet nekur jau tālu tas nebūs ticis. Dzirdēju, ka nosēdies Egitas Zariņas pagalmā, lai postu sētu nākošajiem Ziedu svētkiem, kuros (tāpat kā šajos) būs gaidīts ikviens gan ar kompozīciju, gan arī bez tās!

Paldies jums!

Velta Ciekurzne

Skatītāja viedoklis

11. augusts, zemnieku saimniecība "Jaunkūģi". Ziedu un dārza svētki "Es mīlu..."

Svētku organizētāju un svētku moto – Es mīlu... – „es mīlu ziedus, cilvēkus, savas mājas, galugalā es mīlu un lepojos ar savu pusi, mīlu un lepojos ar saviem kaimiņiem. Es varbūt šoreiz ne tik daudz par ziediem, – kompozīcijas un veidojumi bija ļoti skaisti un gaumīgi, es nevaru nosaukt visus autorus un neesmu kompetenta vērtēt, taču patika ļoti, fotogrāfiju, ko tik varēju, rādīšu visiem, kam interesēs, lai cilvēki smeļas ierosmi, lai dara tāpat un vēl savādāk – bija skaisti.

Maija Kļikere

Pārdomas

Pārdomas piecās nominācijās

1. „Latvijas Avīzē” parādījās ziņa, ka Latvju dainas no tā, ka iekļautas pasaules kultūrsedevru zelta fondā, iemantojušas vienīgi Dainu skapim piestiprinātu etiķeti, kas apliecina šādu faktu. Tas savukārt liek cerēt, ka ledus ir izkustējies, un Latvju dainas tiks popularizētas pasaules sabiedrībai.

2. Pasaules sabiedrībā, augot interesei par latviešu tautas kultūrvērtībām, pieaugs to tūristu skaits, kuri vēlēšies iepazīties ar mūsu folkloru, proti, kā tās sadzīvo ar mūsdienām.

3. Latvijā ir pāri par 200 viesu mājām, kuras gatavas sniegt ārzemju tūristiem savus pakalpojumus atbilstoši viņu vēlmēm. Bet vai tās spēs arī iepazīstināt ar latviešu senām muzicēšanas un dziedāšanas tradīcijām, kad talkās, godos un svētku reizēs ticis dziedāts līdz trešajiem gaiļiem?

4. Ir jāsapulcē savas apkārtnes bijušie muzikanti un viņu kultūrvērtību pārmantotāji un jāiestudē programma no latviešu tautasdziesmām u.c. tradīcijām. Šādas programmas tapšana jāuzņem videofilmā un jāpiedāvā TV kultūras programmai ar aicinājumu VISĀM pašvaldībām, mūzikas skolām un viesu mājām izveidot šādas programmas, lai, sagaidot ārzemju viesu pieplūdumu, būtu viņiem ko piedāvāt kā vienu no mūsu identitātes apliecinājumiem.

5. Vai Jaunpiebalgas kultūras dzīves kopēji, kuru sniegums pielīdzināms varoņdarbam, būtu gatavi šādas programmas izveidošanai? Jāsāk būtu ar aicinājumu „Avīzē Piebaldzēniem” celt gaismā savas kultūrvērtības (par tērpiem jau tāds aicinājums bija) un sapulcēties vienkopus, un sākt darboties. Iesākumā pietiktu ar četriem muzikantiem: akordeonists (vai ermoņikas), basģitārists (vai kontrabass), cītaris (pogu vai atsevišķām diezēm) un vijolnieks. Es pats līdzīgi darbošos Rīgā, aicinot kopā ielu muzikantus. Piebalgā (iespēju robežās) varu piebiedroties ar vijoli. Izmantot iesaku divus jauniznākušo kabatas formāta dziesmu krājumus „Saldas dziesmas”.

Augšminētā ideja pirmo reizi dienasgaismu ieraudzīja 1990. gadā Skolotāju namā Rīgā, Alunāna ielā, kad tika izveidota „Muzikantu brālība” ar domu apvienot visus Latvijas pašdarbniekus muzikantus. Viss beidzās ar to, ka Skolotāju nams tika likvidēts. Kā noprotu, arī šodien ir spēki, kuri mēģina pretoties latviešu kultūrtradīciju izaugsmei. Bet jaunpiebladzēni ar savu varēšanu ir devuši jaunu cerību, ka gaisma uzvarēs tumsu. Par jūsu panākumiem un iecerēm būtu svētīgi, ja pastāstītu dzejniecei Irēnai Saprovskai Rīgā, Ādmiņu 4a, tel. 29511148, kura iestājas par senču garaspēka atjaunotni starptautiskā līmenī. Ir skaisti vienam otru saklausīt.

Ar cerībām – Laimonis Kalniņš 2007. gada 1. septembrī „Kalna Seviķos”

Dievu un debesu dāvana – pakavs

Lai pasargātu māju no ļaunuma, pie daudzām ir pakavs. Kalēja kalts, rūpnieciski ražots, no dzelzs vai cita materiāla, to sauc arī par laimes pakavu. Admirālis Nelsons esot piesitis pakavu pie koka kā apliecinājumu savai uzvarai. Kāpēc šim priekšmetam piedēvē tik pārdabiskas spējas? Ir dažādi izskaidrojumi. Kādreiz taču dzelzs, no kā pagatavota lielākā daļa pakavu, bija ļoti rets metāls. Senos laikos nokritušie meteorīti bija vienīgais veids, kā sagādāt izejmateriālu, un tad to uzskatīja par debesu vai Dieva dāvanu. Pastāv arī cita versija, ka pakavu atgādina uzlēcoša mēness forma vai dzīvnieka ragu pāri.

Arī naglas zirga apkalšanai izmantoja kā rotaslietas, kas pasargā no ļauna. Naglu skaits – 7 – vēl pastiprināja tā vērtību.

No literatūras stundas

Klāt septembris – Dzejas mēnesis – un literatūras stundā 5. septembrī skolēni rakstīja no naivisma līdz modernismam...

Es tev jautāju šodien –
Kā lai tevi iemāca mani mīlēt?
Tu man atbildēji vakar,
Tāpat kā rozei var iemācīt
Uzziedēt ziemas spelgonī,
Saulei uzaust kopā ar zvaigznēm,
Upei pret kalnu tecēt
Un taurenim savus spārnus pārdot.
Ak, es muļķe!
Tas taču tik vienkārši.
To es sapratīšu rīt.

Evita Rusova (11.kl.)

Ceļš

Divi lieli celmi,
Katram savas saknes,
Bet koks viens,
No kā kādreiz divas zīles krita.
Jau gadu simti
Un vairs ir tikai,
Tikai divi celmi,
No kuriem kādreiz zīles krita.

Agita Radziņa (11.kl.)

Tavās acīs ieskatīties tā,
Lai acu atspulgā
Ieraudzītu sevi.
Bet ne visas acis ir spožas.
Tikai tavas...
Tām savāds mirdzums,
Varētu skatīties mūžīgi.
Tu man patīc tikai tāpēc vien,
Ka tavās acīs es izskatos pēc sevis.

Liene Misiņa (11.kl.)

Aukstums, tukšums, zils klusums.
Laiks rit.
Tu esi viens.
Sirds kā narkomāns,
Atkarīgais,
Mīlestību lūdz.
Sitiens, vēl viens; tie nestājas,
Mīlestība parādās
Un zūd.
Domu nav; koma, nebūtībā aiziet tie –
Vientuļai dzīvei nolemtie.
Vēlos būt ar cerību
Par rītdienu.
Labāku laiku un sirds siltumu.

Ieva Kazāka (11.kl.)

“Selga”

“Selga”, gardā “Selga”,
Tu klasiskā jel “Selga”!
Tevi ēdu dienu, nakti.
Un ar kāju situ takti.

Simt astoņdesmit grami cepumu -
Kļuvis jau par retumu,
Ēst var visu mūžību,
Jo uztur mūsos dzīvību.

Šie cepumi jo garšīgi
Un brīnumaini smaržīgi.
To potenciāls ir netverams,
Kad vien piens ir atrodams.

Renārs Tenisons (11.kl.)

Cilvēks dvēsele
Ir kā rudenī krītošs sārts ābols.
Naktī kā rasoti zāles dimantiņi,
Kad atnāk saule, tad pazūd nemanot.
Kā lai pasargā dvēselīti no pazušanas?

Liene Tanne (7.b kl.)

Vasaras atvadas

Aizskrien pāri klajumiem vasara,
Paņemdama visu skaisto līdz.
Tik daudz atmiņas prātā maldās,
Tik daudz domas lido apkārt man.
Vasara sniedz mums atmiņas saldās,
Skaista tā bija, jā gan!

Madara Baidekalne (11.kl.)

Nezinu?

Mans prieks nav aprakstāms.
Pat vārdos pastāstāms,
Tas rodas no sevis,
Jo tu esi radīts, lai smaidītu
Vai gaidītu?!

Dace Žukova (11.kl.)

Ir balti mirkļi
Un melni mirkļi.
Baltajos - visskaistākais,
Kas var būt.
Bet melnajos -
Visbēdīgākais, kas ir.
Kad visu sajauc,
Tad parādās pelēkas lietas.
Un tās ir visskumīgākās...

Kristiāna Skoboļeva (6.kl.)

Es nesapotu

Tik daudz, kas neizteikts.
Tik daudz, ka gribu uzrakstīt
Un ar kādu padalīties,
Ja vien kāds manī klausītos un ieklausītos...
Pēkšņi zudis, izgaisis.
Viss ir tik nesaprotams, neskaidrs.
Pēkšņi tāds tukšums nepiepildīts.
Un tad sāc apzināties –
Viss kas bijis... velti.
Viss ir pagājis.

Agate Gajevika (11.kl.)

Pasaku ķenguri

Ķengurs savai ķengurienei teica tā:
“Darīsim kā citās pasakās!
Lēksim uz ziemeļiem,
Kur viss ir tik vienmuļi.
Priecēsim viņus
Un izplatīsim ziņas,
Mēs palīdzēsim citiem,
Un vienmēr lēksim –
No aukstuma vai prieka
Uz tiem aukstajiem ziemeļiem.”

Aivis Sietiņš (7.bkl.)

Mēs satikāties netaikā –
Pavasārī uz slidenas laipas.
Paslīdējām viens otram garām.
Mēs uzsmaidījām viens otram netaikā –
Vasara izkausēja smaidu.
Mēs iemīlējāmies netaikā –
Rudenī. Dubļi to
Iemīcīja sevī.
Mēs izšķīrāmies laikā –
Ziemā. Tā sasaldēja sāpes,
Sašķēlot tās sniegpārslās.

Evita Rusova (11.kl.)

Circenis.

Circenis circina circēņu dziesmu.
Circenis circina dienu un nakti.
Circenis naktī neļāva gulēt.
Circenis dienā negrib klusēt.
Circenis circina, circina, circina...
Kad tad circenis circināt beigs?
Galvā circēņa jautājums steidz.
Es zinu, kad circenis circināt beigs,-
Kad ziema pie circēņa durvīm steigs.

Viktorija Postolati (6.kl.)

Dzīve

Dzīve ir salda
Tāpat kā zemene.
Dzīve ir salta,
Dažiem - sīva,
Citiem - rūgta.
Bet tomēr kādreiz –
Salda kā zemene.

Dāvids Uķis (6.kl.)

Rudens ir atnācis tik nemanāmi klusi.
Liekas, ka vasara ir tepat,
Sēž uz celma un novēro mūs.
Pēc rudens nāks ziema
Un apsegs ar savu balto segu.
Tas ir tik brīnumskaisti!
Kad ziema būs aizgājusi,
Nāks pavasaris...
Uzplauks ziedi, un atmodīsies viss dzīvais.
Tā tas notiek katru gadu.
Gadalaiki mainās,
Un mūsu laiks uz priekšu skrien.

Lelde Putniņa (6.kl.)

Nesakarības

Skrienu katru dienu
Kopā ar pienu.
Sasitam mēs slienu.

Nekas labāks nenāk prātā.
Varbūt es jau jūku prātā?
Tad jau labāk ņemt to līdzī kapā.

Kapā, kur nebūs vietas lapām.
Lapām, kuras krīt no koka.
Koka, kuram bail nosalt.
Nosalt kā vardei.

Varde, tā lec un lec,
Bet sals ir ātrāks.
Tas min uz pēdām vējam!

Vējš pūš, bet tas nav svarīgi,
Lietus līst, un tas ir vajadzīgs.
Ledus kūst, un klāt jau atkusnis.
Mana saule spīd tumsā!

Atmosties! Es skrienu
Pa ielu mirklī,
Kad ārā līst.
Atmosties! Ārā valda tumsa.
Tikai divas laternas ceļmalā,
Tās rāda ceļu, lai atmostos.

Kristaps Lācgalvs (11.kl.)

Daudz interesantu dzejoļu palika npublicēti, lai tos izlasītu nākamajos avīzes izdevumos.

Skolotāja **Z. Althabere**

Pilsēta māca visus

Anda Dzenža

Nav jau tik sen, kad vēl maldījos pa galvaspilsētas ielām. Darbs Rīgas vienā malā, augstskola - citā. Šaudoties no vienas vietas uz otru, sanāca redzēt daudz ko neparastu un intriģējošu.

Cīnīties par savu dzīvi un nekaunīgiem būt pilsētas māca ne tikai cilvēkus, bet arī putnus. Tūristus, viesus un iedzīvotājus pilsēta prot izklaidēt ne tikai ar kultūras objektiem un pasākumiem, piedzīvojumus sarūpē arī kaunu nezinošās melnsvārces vārnas. Vai spējat iedomāties, cik interesanti, reizē mulsoši ir apsēsties Bastejkalnā uz soliņa, kad līdzās no tuvējā koka zara nolaižas vārna?! Kā cilvēks viņa cēli un nesteidzīgi nosēžas tev blakus un ar skatienu uzsāk pārmetošu sarunu – tu man kaut ko dosi? Es gribu ēst. Dod man arī, ne tikai baložiem un pilēm?

No malas liktos, ka es ar putnu esmu saistīta vairāk nekā tikai garāmgājēja, taču tad jau visa Rīga būtu viena liela saime.

Sākotnēji no šādiem gadījumiem vairījos baidoties, ka putnam kāda vaina – dzīvnieku trakumsērga vai pielipusi? Piebalgas laukos tik pa gabalu vārnu var redzēt, iesi tuvāk – spārni vien noplīvos, tai aizšaujoties tālumā.

Gāja laiks, vārnu gudrās izdarības ievēroju arvien vairāk. Rīgā sals nesaudzē nevienu, kniebj, kur var. Arī lidotājām vārnām. Lai būtu kaut mazliet siltāk, pārtikas krājumus tās meklē atklātajās atkritumu tvertnēs. Ja cilvēki labprāt pamielo uz dienvidiem neaizlidojušās pīles un nometniekus baložus, tad vārnas iedzīvotāji uzskata par rūdītu putnu, kas pats par sevi prot parūpēties. Tādēļ arī atkritumi vārnām ir vienīgais pārtikas avots. Taču savu eleganci viņas nezaudē pat tik pazemojošā vietā. Rūpīgi noskatot, kas tiks izvilkts no miskastes, ar melnās dāmas grāciju to paņem knābī un aizlido uz skaistāku, mierīgāku vietu. Tur ar knābi un nagiem, neviena netraucēta, novērtē ik gabaliņu, ko iespējams likt guzā.

Reiz arī vēroju skatu, kur bija iesaistīts kāds auto. Rīgas stāvlaukumā iebrauca pēdējā modes klieziena Nissan džips. Pārējās tur stāvošās automašīnas nobālēja skaistuļa priekšā. Šķiet, ka tā domāja arī vārna, kura tobrīd lidoja laukumam pāri. Viņa nolaidās tieši uz Nissan motora pārsega un “izpušoja” to ar saviem pārpalikumiem – vārnai likās, tā skaistāk un atbilstošāk citiem spēkratiem.

Tagad ik dienu, staigājot pa Cēsu pilsētas ielām, redzu, ka ne tikai Rīgā vērojamas šāda izdarības. Tikpat gudras vārnas un baloži ir arī mūsu rajona pilsētā. Putni staigā pa gājēju ceļiem, neņemot vērā cilvēkus. Vārnas drošā un lēnā gaitā lavierē caur zibošajām cilvēku kājām, groza galvu, vērojot, kas notiek apkārt. Brīžam apstājas, paskatās, kas garām aizgāja, droši vien nolamājas, ka nekas viņai uzknābjams netika nometsts. Dažreiz šķiet, dzīvnieki un putni, kā dzīvot mūsdienu laikmetā, mācās no cilvēkiem. Kā cilvēki streiko un pieprasa lielāku darba samaksu, tā arī putni bariem vien mums aizšķērso ikdienas ceļu, pieprasot lielāku gādību un uzmanību. Vai drīz arī par politiku vārnas nesāks interesēties? Jau manīju Rīgā, ka, vārna stāvēdama uz avīzes “5 minūtes”, to saplēsa pa driskām vien. Laikam kāds raksts nebija uzrakstīts gudrā un nekaunīgā putna gaumē.

Ko nākamo dārgā dzīve pilsētā piespiedīs mācīties par kaunu nezinošu un cieņu zaudējušu būtni?! Cilvēks jau izmācīts... varbūt vāveres vai vilki nāks pilsētā? Varbūt zaķi mācīsies taisīt revolūciju?

Bibliotēkā

Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas jaunākās grāmatas

Atkal aicinām iepazīties ar jaunāko literatūru, kas saņemta pagasta bibliotēkā. Lasītājiem gan jāsaprot, ka no katras grāmatas ir tikai viens eksemplārs, un ne vienmēr tas jūs gaidīs bibliotēkas plauktā. Uz interesējošo grāmatu varat arī pieteikties rindā, un iespēju robežās jūsu vēlmes tiks apmierinātas.

Romānu cienītājiem varam piedāvāt **Ievas Bērziņas** romānu „Surogātmāte”, **Džūdiņas Blūmas** – „Gudrās sievietes”, **Ketrīnas Eljotas** – „Trešais liekais”, **Skaidrītes Gailītes** – „Dzirkstis no dievišķās uguns”, **Aivara Kļava** trioloģijas „Viņpus vārtiem” otro daļu „Rīgas kuprītis”, **Danielas Korecka** kriminālromānu „Karatē princips”, **Anitas**

Liepas – „Ziemeļvējš”, **Maikla Robotema** – „Pazudušie”, **Jāņa Sārta** „Meža miers”, **Danielas Stīlas** „Patvērums” un citas.

Nozaru literatūras klāsts ir papildināts ar jaunām grāmatām par Latvijas puķēm, zemeņu audzēšanu, naudas pelnīšanas noslēpumiem, pusaudžu audzināšanu, vēstures lappusēm, pavārmākslas brīnumiem.

Papildinājies arī literatūras klāsts mazajiem lasītājiem un skolēniem.

Gaidīsim mūsu bibliotēkā!

Baiba Logina, bibliotēkas vadītāja

Celojums

Egils Johansons

Mēs Šveicē

(gandrīz īsa dienasgrāmata)

Vispirms par piebildi zem virsraksta. Dienasgrāmata – tāpēc, ka iepriekšējās reizes veiktās paviršās piezīmes vēlāk atmiņās radīja nelielu haosu no redzētā pārbagātības. Īsa – jo garai rakstīšanai nav laika, kad jāredz, jābauda. Gandrīz – šis tas lai paliek starp rakstītā rindiņām...

20.jūlijs. No Jaunpiebalgas izbraucam pievakarē, Vecpiebalgā, Līgatnē piepulcējot klāt vēl citus. Cauri Vidzemes Šveicei uz Šveici. Tuvojoties pusnaktij, esam Rīgā, kur mūs nepacietīgi gaida pārējie grupas biedri, gide Kaira un otrs šoferis Andris, iepazīts no Horvātijas tūres.

21.jūlijs. Mostamies Polijā. Rīts tāds nekāds. Spožas saules nav, bet, vienalga, karsti – laiks suņš. “Velk” tā kā uz lietu. Brīžiem dūmaka. Un paši ar’ šādi tādi pēc autobusa atsēdētās nakts, jo šoreiz guļambuss izpalicis. Pa ceļam Belostoka, Varšava, Poznaņa. Tik pa laikam apstājamies benzīntankos, lai autobusam uzpildītu degvielu, lai paši iegādātu kādu veldzējošu dzērienu un radītu nelielu drūzmu pie necilām durtiņām... Skatoties pa busa logu un vērojot garām slīdošo ainavu, rodas iespaids, ka arī poļi tikuši uz Eiropas Savienības “zaļā zara” – mājas lepojas ar koša skārda jumtiem, fasādes ar mūsdienu materiālu apdari. Bet reklāmas – tās gan lielas, lai kāda kuram firma-firma, biznes-biznesiņš.

Polijā aizvien notiek kaut kas neparedzēts. Arī šoreiz piespiedu apstāšanās. Dzinējs gan darbojas, stūre grozās, un šoferi kā arvien moži, bet braukt nedrīkst. Tālāk braukšana draudētu ar bargu sodu, jo pēkšņi “saguris” modrais uzraugs un kontrolieris – autobusa tahogrāfs. Kamēr to speci cenšas atdabūt pie “dzīvības”, izstiepjamiem svaigi pļautajā zālienā. Cits saulē (lietus tomēr neuznāk), cits ēnā zem simtgadīgas (varbūt!) ābeles varenās lapotnes. Pat āboli nokrituši! Ābeļdārzos (šosejai līdzās ābolus neredzējām) sals ziedpumpurus nosaldējis. Tahogrāfs salabots. Jūtam, paliek arvien karstāk. Kāpēc? Nu, izrādās, liksta ar kondicionieri. Sēžam, svīstam un “štukojam”, cik tālu līdz viesnīcai, kurā būs duša un ūdens, kurā noskalot sviedrētos ķermeņus. Ceļš liekas garš, laikam tādēļ, ka ātrāk gribam tikt galā.

Beidzot esam Ržepinā, aptuveni 20 km no Polijas-Vācijas robežas. “Park Hotel” ar iekoptām dobēm un dekoratīviem

skujeņiem jau zināms. Te ir nakšņots. Atsvaidzinājušies dodamies pastaigā. Vakariņas hoteļa “restaurācijā” ar restaurāciju nesaistās, bet ar spēka, enerģijas atjaunošanu gan.

22.jūlijs. “Volvo” jāpārvar garš ceļa posms. No rīta samācies, līst lietus.

Brandenburgas federālā zeme. Saksija – Saksijas Šveice. Interesanti – Šveices vairākas, bet īstā ir tikai viena. Vārds “Šveice” zīmols skaistai un krāšņai dabai. Un klāt atkal saule, vasarīgs karstums. Tālāk Bavārija. Lielākā un viena no skaistākajām Vācijas federālajām zemēm.

Bodenezers (Konstances ezers). Mainavas salā plašs parks, visdažādākām ziedošām puķēm, eksotiskiem augiem apstādīts. No dažādu krāsu ziediem veidots dekoratīvs pāvs un liels rūķis. Ieeja parkā – 5 eiro. Pretī saņemam gandrīz tādas pat vērtības bonusa karti kādam našķim kafejnīcā, tikai tās pl.19.00 jau slēgtas...

Pēc kavēšanās uz Vācijas-Šveices robežas, kuras laikā, saldeni parfīmu salējies, šveiciešu robežsargs mūsu dokumentus atzīst par gana pareiziem, vēlā vakarā piebraucam pie Laufenes pils Reinās krastā. Pils vērti, ēnains parks, naksnīgs apgaismo-

jums un ūdenskrituma troksnis tepat līdzās rosina iztēli. Tumsā, kājām taustot pakāpienu pa pakāpienam, pa šauru noeju kāpjām pie ūdenskrituma. To izgaismo prožektoru staru kūļi. Pēc nedēļas te gaidāma ugunošana, jo 1.augusts valsts svētki – Nacionālā diena. Skats ir grandiozs. Ar draudošu spēku balti sakults ūdens gāžas lejup pa klintīm. Apbrīnā vērojam šo dabas neapvaldīto varenību. Reinas ūdenskrituma dārdi slāpē mūsu balsis.

Nakšņojam pilī. Ir drusku šoks, ieraugot 2-stāvīgās koka lažas. Labi, ka ar matračiem un gultas veļu. Bijām tomēr cerējuši uz kaut ko nedaudz labāku. Atmiņā nāk “krievos” iesaukšanas punkts Rīgā ar līdzīgu iekārtojumu patālā pagātnē.

23.jūlijs. Pēc brokastīm dodamies uz kuģīša piestātni, lai vēlreiz skatītu ūdenskritumu. Šoreiz no upes puses un dienas gaismā. Stūres vīrs iekasē maksu – 6,50 frankus vai 4,50 eiro (der abas valūtas). Pēc loka pa upi piestājam pie klints, kas no pretējā krasta izskatījās tāda maziņa, un tikko pamanāms

bija virs tās mastā uzvilktais Šveices sarkanais karogs ar balto krustu vidū. Pa pakāpieniem cits aiz cita rāpjamiem uz nelielo pāris kvadrātmetru metāla platformiņu klints galā. Visriņķī 150 m platumā brāžas ūdens masas, vasarā ik sekundi aizmutuļojot 600 kubikmetriem, bet pavasara palos vēl otrīk.

Tālāk caur Cīrihi uz Lucernu. Tur skatām Ledāja muzeju. Ekspozīcija plaša un daudzveidīga. Vairāk tajā iedziļināties liedz skaistā daba un ainava, kas te apkārt. Lielāku interesi, bērnišķīgu prieku izraisa blakusesošie greizie spoguļi un labirinti. Lucernā arī izcilā gleznotāja Pablo Pikaso muzejs. Tas šinī reizē paliek neredzēts.

Viens lats vienlīdzīgs aptuveni 2,50 frankiem. Veikalos cenas nav no zemajām. Kur apgrozās daudzie tūristi, tur vēl krietni palekušas uz augšu. Garšojam citronu, gan apelsīnu dzērienus, miksētus ar alu. Nejaukts labāks – vai nu alus, vai limonāde. Degustējam “Rivella” – limonādi ar sūkalu piedevu. Tā neko. Sūkalu garšu nejūt. Nomēģinām šveiciešu “Ovo drink” – iesala-kakao dzērienu. Nopērkams gatavā veidā, gan pulverī “Ovo-maltine”, kas ar karstu pienu šķaidāms. Emmentāles siers par 15 frankiem kilogramā (cena lielveikalā). Paredzēta ekskursija šī siera ražotnē. Atvēsinot plānu par siera lētu iepirkšanu tur, šoferis Andris zina teikt, ka ražotnē cena šim sieram līdzīga.

Interlākene. Tās tuvumā starp Tūnas un Brīencas ezeriem viesnīcā apmetīsimies. Gide Kaira iepazīstina ar dažiem faktiem par valsti, uz kuru esam atbraukuši. Esot striktas prasības, lai iegūtu Šveices pilsonību. Toties valstij patiesa rūpe par pensionāriem (minimālā pensija, pārvēršot mūsu naudiņā – 500 Ls). Ja “gali” tā lāga nevelkas kopā, valsts gatava vēl papild-

dus cita veida pabalstiem. Tā, lūk. Pensija turpat gan jātērē, un pensionāram bodē par puscenu neko vis nedod.

Vakarā iekārtojamiem jauniešu hostelī Bonigenā Brīencas ezera krastā. Istabīnās pa četri, pa astoņi. Bez ērtībām. Nav ne galdiņa, ne krēslu, un pārvietojoties jālēkā pāri šaurajā ejā starp divstāvu gultām saliktajām somām (jo citur tām nav vietas)! Nu, tā...

24.jūlijs. Brokastis ir labas un pamatīgas. Pārslas ar pienu. Tās pretēji ieteikumam dažkārt iegrauzu sausā veidā un ne no rīta. Sieri, gaļa. Desertā džemi. Sula, tēja, kafija. Garšīga maize – kā baltā, tā tumšākā.

Viesnīcas foajē zobratu vilciena saraksts. Ir vēlēšanās vasarā tikt sniegos uz “Eiropas jumta” – Jungfravjohas stacijā, kas ir visaugstākā Eiropā un atrodas 3454 m virs jūras līmeņa. Šī iespēja tomēr pārāk sāļta: Interlaken Ost – Jungtraujoch = 152,60 franki vai 101,70 eiro. Ap 70 latiem par uzbraukšanu un leņā tikšanu. Paliekam tur, kur esam – leņā, un 3 augstās smailes – Jungfrava (4158 m), Menhs (4099 m), Eigers (3970 m) paliek tuvāk neskatītas. Redzēsim pa lielāku attālumu, jo pa trosu ceļu celšimies uz Menliheni 2230 m augstumā.

Globālās navigācijas vizsinis rāda uz ekrāna, skaidrā latviešu valodā šoferiem Andrim un Kārlim priekšā sakot pareizo ceļu. Uz Emmentāli. Ražotnē top lielcaurumotais sieru siers, visu sieru nekronētais “karalis”. Personīgi es “karali” novērtēju zemāk par “galminiekiem” un Latvijā sietu Jāņu sieru. Viena no siernīcām, kādu Šveicē pusotrs simts. Aiz stikla sienas pie kubuliem rosās strādnieki. Ir muzejs un veikaliņš. Tiek degustēts siers un uzklaustas leģendas.

Trimmelbaha ūdenskritums sagaida ar dārdiem. Ieeja klintī – 9 franki. Šis ir unikāls. Ūdens no liela augstuma krīt klints iekšpusē. Izveidotas ejas, tiltiņi, lai iespaidīgo skatu vērotu dažādos augstumos. Klints dreb – tāda nedaudz nereāla sajūta!

Šaurs asfalts uz Grindelvaldi lokās pa Alpu kalnu ieleju blakus straujai upītei. Un dzelzceļš, kas ik pa laikam pazūd tunelī. Abās pusēs ceļam mežiem apaugušas stāvas nogāzes un kailas klintis. Pretstats Trimmelbaha pazemei ir pacelšanās Menlihenē. Arvien zemāk paliek un attālinās Grindelvalde un glītās šveiciešu mājas ciemā ar līdzīgu arhitektūru. Daudz celtniecībā izmantots koks, gaišs apmetums, nelieli sīkrūtoti logi ar krāsotiem slēģiem kontrastā un puķēm bagātīgi rotāti balkoni. Alpu ganībās melnraibas, arī bēšas un brūnas govīs šķindina ap kaklu apliktos zvaniņus. To dzidrās skaņas sasniedz pacēlāju. Jūtams dzeštrums, jo netālu sniegotās virsotnes. Tikai +8 grādi. Virsotnē bez mums un dažiem citiem tūristiem omulīgi dzīvojas murkšķi. Pēc tiem vietējie nosakot laiku: murkšķi alās nav salīduši – gaidāms jauks laiks. Tātad mums prognoze optimistiska. Veicas divkārt, jo par pacēlāju citkārt prasītā 51 franka vietā katrs maksājam tikai 31 franku. Izstaigājam augstieni. Dažs drebinās, jo šorti un T-kreklis nav piemērotākais apģērbs šāдай pastaigai. Ir iespēja sildīties ar attiecīgiem dzērieniem un kopīgu cigāru. Ainava pasakaina – dziļi leņā Grindelvalde, otru pusē Lauterbrunnenes ieleja, koši zaļas pļavas un Alpu kailās klinšu virsotnes, kuras pa brīdim tinas balti-pelēkos mākoņos.

Pēc pārgājiena gar upi, kurā ūdens duļķains (kalnos lijis lietus), nonākam pie Ledāja aizas. Samaksājuši 5,20 frankus, varam doties aizā. Kārtējie iespaidīgie skati ar kailām, vertikālām sienām abās pusēs. Pa vidu upe ar lielākiem un mazākiem akmeņiem, atlūzušiem klints blūķiem. Nezināmi drošminieki vairo adrenalīnu, no augšas aizā lecot ar gumiju. Gar upes malu gājēju celiņš – vietumis “pielipināts” pie klints ar metāla konstrukcijām, atsaitēm, citviet – tajā iegrauzts un nostiprināts ar betonu un balstiem.

Vakarā laiku īsinām, iemalkojot vīnu un daloties iespaidos par piedzīvoto. Par vīnu mazliet. Šveices vīnu var baudīt tikai

Šveicē, jo valsts savu ražojumu neeksportē.

25.jūlijs. Kanderštēgas gleznainā apkārtnē! Ceļš vietām šaurš un likumots. Tik tikko var sadalīt joslu un samainīties ar pretimbraucošo transportu. Skatam paveras kārtējās baltās Bernes Alpu smailes. Mūsu mērķis ir augstu klinšu ieskaudais Ešinenezers. Turp var doties kājām vai ar pacelāju. Daļa izvēlamies otro variantu, kas katram maksā 15,20 frankus par braucienu abos virzienos. Skati, skati! Pārdesmit minūtēs pa celiņiem un taciņām aizejam līdz kalnu ezeram. Pie ezera saulījas, cits iekūris uguni lielā loma gaidās. Peldas retais. Ūdens ir auksts, jo no kalniem tajā kā sīkas saulē mirdzošas tērcītes tek kūstošais sniegs. Pa takām, kas ved uz-no-gar ezeru nesteidzīgi soļo gājēji, nopietni nūjotāji. Vairums cienījamā vecumā. Vai kādreiz arī Latvijas pensionārs baudīs bezrūpīgas vecumdienas, iepazīstot svešu zemju dabas jaukumus?

Kalnu pļavās augu valsts pārsteidzoši līdzīga Latvijai – nārbuļi, zilie zvaniņi, pīpenes, pelašķi, “krievu pogas”, sarkanais āboliņš u.c. Govis skandina zvaniņus. Tās nav skārda bundžas ar iekārtu dzelzs grabuļi, bet īsti bronzas vai misiņa zvani. Veikalos iegādājami par 50-60 frankiem. Gotiņas rāmas, atgūlušās vai laiski plūcot zāli, vēro mūs un neceļ iebildumus kopīgai fotosesijai.

Suvenīru bodēs ne zvani vien, protams. Šķīvjī, alus kausi, Šveices pulksteņi, cepures, T-krekli, skatu kartiņas un albumi. Restorāna terasē iedzeram pa glāzei sarkanvīna, pa kausam alus. Palūdzam tukšu alus kausu kolekcijai. Tas tiek par 5 frankiem. Tikpat maksā vīns ... 100 gramu.

Atceļā pietājam pie Zilā ezeriņa, pilna ar forelēm. Izklaide - foreļu barošana, kuras to vien tik gaida.

Vēlā pēcpusdienā esam Bernē – Šveices galvaspilsētā pie Āres upes. Pēc iedzīvotāju skaita gan tikai ceturtajā lielākajā valsts pilsētā aiz Cīrihes, Zēnēvas, Bāzeles. Teika stāsta, ka hercogs Bertolds V apņēmis pilsētu nosaukt tā dzīvnieka vārdā, kuru pirmo medībās nogalēs. Gadījies lācis. Tā vārdā nosaukta pilsēta. Un lācis pilsētas ģerbonī. Joprojām ir tās simbols, un dzīvā veidā skatāms Lāču bedrē. Pret dzīvnieku turēšanu šādos apstākļos ik pa brīdīm balsi paceļot “zaļie”. No mums lāči bija noslēpušies. Arī rozes dārzā bijušas uz noziedēšanu. Vēl viens Bernes simbols – pulksteņornis. Vērojam, kā pa apli sakustas dzīvnieku figūriņas pulksteņa mehānismā, tam sitot kārtējo stundu. Vairākkārt “saskrienamies” ar Alberta Einšteina pazīstamo profilu. Bernē slavenais zinātnieks – relativitātes teorijas autors – dzīvojis dažus gadus pagājušā gadsimta sākumā. Pilsētniekus un tūristus vienā no centrālajiem laukumiem pie strūklakas baida kolonna ar Bērnudāju. Tāpat kā citās lielākajās Šveices pilsētās, arī te esot problēmas ar narkomāniju. Redzam, kā pagalmā netālu no dzelzceļa stacijas policistu uzraudzībā pulcējas narkomāni, lai mainītu šļirces. “Paķemmējam” kādu bodi. Laika šai nodarbei atlicis nedaudz – 18.00 lielākā daļa veikalu tiek slēgti.

Vakarā tiekamies ar Olgu, kura no Piebalgas pārcēlusies uz dzīvi Šveicē. Strādā, apprecējusies, Bīlē uzcēlušī māju. Stāsta par to, kā iedzīvojusies, par darbu, par šejienes likumiem, nodokļiem un tradīcijām, no kurām dažas šķiet mazliet dīvainas. Bet droši vien nekā dīvainā nav, ja zina, ka šveiciešiem viss saprogrammēts, bezmaz jau piedzimstot – ko darīs, kas būs, kādu īpašumu pārvaldīs. Viņi neaprobežojas ar perfekti sakoptu vidi, šis perfekts valda arī attiecībās, sadzīvē.

26.jūlijs. Līkumojam pa kalnu pārejām cauri daudziem tuneļiem uz Lugano. Garākais Gottharda tunelis (16321 m) ir otrs garākais autotransporta tunelis pasaulē. Vēl garāks tikai Lerdala tunelis Norvēģijā – 24,5 km. Iebraucot tunelī, 24 grādi, iekšā pavisam “silti”, jo temperatūra uzkāpj līdz 45 grādiem, izbraucot otrā tuneļa galā, kāds grāds virs 30.

Šveices vidienē galvenokārt runā vāciski. Tičīno kantonā dominējošais ir gan itāļu temperaments, gan valoda. Šveicē šim divām, vēl arī franču valodai ir valsts valodas statuss.

Melidē sakombinēts miniatūras Šveices modelis. Parks ar maketiem mērogā 1:25, kuri izstrādāti filigrāni. Kādreiz Itālijā Rimini skatītais miniatūru parks tomēr pārāks. Ja to zinātu, tad 12 frankus apskatei neizdotu.

Laiks karsts, saule cepina. Uz kuģīša (17 franki) klāja kāda liega vēja brīze neatsvaidzina. Lugano ezers liču līčiem ielīkumojis Itālijā. Zaļumā slīgstoši kalni. Skaists skats uz 933 m augsto Monte (kalns) Brē, kura nogāzes “nosētas” namiņiem. Vakarā vienā no kalniem uzbrauksim. Novilkuši krekļus, baudām dienvidu sauli. Izkāpjam Gandrijā, senā zvejnieku ciematā, kas uzbūvēts uz stāva krasta. Kalna nogāzē pie ielas blakus garāžas un dažvietīgi privāti autostāvlaukumi. Garāžas un iela vienā līmenī. Zem garāžām ... dzīvojamā (pat 5-6 stāvu) ēka. Šauras ieliņas, pakāpieni, eju labirinti, kuros paslēpušies veikaliņi un kafējnīcas. Kārdinoši smaržo pēc ceptām zivīm. Alkastam malku auksta alus – 5 franki par trešdaļlitru.

Pārbrauciens ar kuģīti uz Kastaņolu. Te trimdas gadus vadījuši latviešu dzejnieki Rainis un Aspazija. Piespiedu prombūtnē no dzimtenes. Kaut visiem izsūtītajiem latviešiem tā būtu bijusi tāda, nevis Sibīrijā Omska, Krasnojarska, Kolima, Inta ... Pie mājas, kur dzejnieki dzīvojuši, laukumīņš ar piemiņas plāksni. Pa Kastaņolas ielām gar ezermalu ejam līdz Lugano – itāliskā Tičīno kantona lielākajai pilsētai. Parkos un pagalmos palmas, ziedoši rododendri.

Steigas nav, varam peldēties ezerā. Blakus esošajā parkā vispārēju apbrīnu izsauc ... tualete! Pulēts metāls, automātika, pie tam apmeklējums bezmaksas.

912 m augstajā Sansalvatores kalnā ceļamies ar funikulieri (15,50 franki). Pusceļā no viena vagoniņa jāpārsēžas citā, kas uzved līdz kalna galam. Tur skatu laukumi, muzejs, restorāns ar terasi, baznīca. Visaugstākā skatu platforma iekārtota tieši virs baznīcas jumta. Fantastisks skats uz pilsētu, tuvāko un tālāko apkārtni, kas pamazām grimst vakara krēslā. No šiem augstumiem redzama arī Itālija. Ainava tīnas dūmakā. Sarkana riet saule. Pēdējie tās stari oranžsarkani iezīmē robotu kalnu kontūru. Pilsēta pakājē iededz ugunis. Satumst. Kaut gan visi cenšas aizrautīgi fotografēt un filmēt, par uzņemta labu kvalitāti ir šaubas. Ir laiks atceļam, jo jāpaspēj uz pēdējo funikulieri, kas mūs novedīs lejā.

Nakts autobusā. Līdzās Šveices-Lihtenšteinas robežai, šķērsojot Austrijas rietumus uz Drēzdeni.

27.jūlijs. Turpinām ripot pa Vāciju. Drēzdenē ir būts. Tādēļ šoreiz no trijām iespējām (jo visām laika nepietiek) – skatīt Cvingera muzejus un Elbas krastmalu, plūncāties baseinā vai iepirkties preču izpārdošanā - izvēlos pēdējo vairāk gan intereses, nevis pirkšanas dēļ. A ja nu kas “iekrīt acīs”? Veikalos plašā klāstā ar ievērojamām cenu atlaidēm apavi, apģērbi (arī firmu ar vārdu).

Polijas pilsētā Zgorzelecā esam laikus. Tur hotelī “Pawlowski” pārlaidīsim nakti. Aicinu ciemos autobusa “sola biedrenes”. Vakars paiet interesantās sarunās un jokos.

28.jūlijs. Kravājam ceļa somas, čemodānus un stiepjam uz autobusu. Nākamreiz tiem klāt ķersimies jau Latvijā. Braucot skatāmies krievu seriālu “Soldati” DVD. Interesanta filma, labs humors. Patiess stāsts par armijnieku ikdienu. Ar vairākām sižeta līnijām, kurām pēc scenārija un intrigas kaut kad un kur jākrustojas.

Sižetu pārtrauc, atgriežot realitātē, skumja un skarba ziņa no Piebalgas. Novada kultūras svētkos miris šī gada svētku rīkotājs - Vecpiebalgas pagasta priekšsēdētājs. Sevi darbā sadedzi-

nājis tiktāl, ka dzīves pavediens nav izturējis. Tobrīd mēs, daži piebaldzēni, esam Varšavā. Priekšā pamatīgs ceļa gabals, nakts autobusā un vēlas vakariņas poļu benzīntanka kafējnīcā.

29.jūlijs. Jau agri mūs sveic saule. Esam Latvijā, esam atgriezušies mājās.

Piezīme.

Ceļojuma aprakstā bieži vien minētas cenas, kas lasītāju varētu kaitināt. Neesmu pedants, kas uzskaita katru izdoto franku, bet šoreiz to atzīmēju. Varbūt noder kādam, kurš pošas ceļā uz šo valsti. Ir vērts turp doties!

Nolikums

Piebalgas novada vokālistu konkursa „Piebalgas balsis” nolikums

Mērķis -

- Attīstīt vokālās iemaņas, to daudzveidību un kvalitāti.
- Piedāvāt iespēju gan jaunajai, gan vidējai paaudzei parādīt savas individuālās vokālās spējas.
- Apzināt jaunus estrādes talantus Piebalgas novadā.
- Nodrošināt Piebalgas novada iedzīvotājiem, kā arī viesiem emocionālu un radošu pasākumu, kura veidotāji ir pašmāju mākslinieki.

Pasākuma norises laiks – 2007. gada 3. novembris plkst.19.00.

Pasākuma norises vieta – Jaunpiebalgas kultūras nams.

Pasākuma organizators – Jaunpiebalgas kultūras nams.

Konkursa dalībnieki –

Piebalgas novada dziedātāji no 9 gadu vecuma.

Piedalās 2 - 4 dalībnieki no katra pagasta dažādās vecuma grupās.

Jaunpiebalgu pārstāv konkursa „Mēs tiksimies martā” uzvarētāji.

Vecuma grupas:

- No 9 līdz 13 g.v.
- no 14 līdz 18 g.v.
- no 19 līdz 25 g.v.
- no 26 un vecāki

Konkursa noteikumi -

- Programmā – 1 dziesma latviešu valodā.
- Muzikālais pavadījums – vokāli instrumentāla grupa.
- Dalības maksa – dalībniekiem no 9 gadu vecuma līdz 18 gadu vecumam – 1,50 Ls, dalībniekiem no 19 gadu vecuma un vecākiem – 3,00 Ls.

Konkursa vērtēšana –

Dalībniekus vērtē pa vecuma grupām profesionāla žūrija.

Vērtēšana 10 ballu sistēmā katrā pozīcijā.

Vokālais izpildījums – maksimālais punktu skaits 10.

Dziesmas izvēle – maksimālais punktu skaits 10.

Skatuviskā stāja, aktivitāte – maksimālais punktu skaits 10.

Maksimālais iegūstamo punktu skaits – 30 punkti.

Mēģinājumi –

Pirmais mēģinājums notiks Jaunpiebalgas kultūras namā **12. oktobrī plkst.12.00.**

Papildu informācija –

Pārsla Jansone – mob. t. 26178257, t. 4162182,

e-pasts jansone.kn@inbox.lv

Liesma Ozola – mob. t. 26606619

Uz tikšanos Piebalgā!

Dzīves dienas kā rudens lapas virtenē, kā sacīt jāsaka, nesavērsi, bet labas domas, darbus, jūtas un prieku vērsim vienu aiz otra!

.....savērām. Savērām vienu aiz otra –

18. augustā jau otro gadu notika izstāde – gadatirgus „Izvēlies Piebalgu”. Arī šogad Jaunpiebalgas vārds izskanēja tvovos un tālos Latvijas novados, jo pasākumu apmeklēja vairāki tūkstoši cilvēku. Un bija jau arī ko redzēt – pagastu un izglītības iestāžu informatīvie stendi, uzņēmēju plašais piedāvājumu klāsts, mājražotāju un amatnieku labumi. Ikviens varēja atrast ko atbilstošu savai gaumei un naudas maciņa biežumam. Bet, lai apmeklētāji nenogurtu no pirkšanas, pārdošanas un mācīšanās, dienu caurvija atraktīvi izklaides pasākumi – Ķenča izsole, podu sišana, labdarības šķovis, folkloras kopas „Nāburgi” lustīgās dziesmas, atrakcijas bērniem. Visas dienas garumā ikviens apmeklētājs varēja balsot par „Piebalgas precī – 2007”.

Vakara noslēgumā – koncerts brīvdabas estrādē „Taces”, „Piebalgas prece – 2007” apbalvošana, dziesmas un dejas līdz rīta gaismai kopā ar Latvijā labi pazīstamām estrādes zvaigznēm un DJ.

„Piebalgas prece – 2007” balvu ieguva:

mājražotāju un amatnieku grupā – Dzintra un Egita Klapares;

uzņēmēju un pagastu stendu grupā – Rankas pagasts un SIA „Piebalgas alus”;

pakalpojumu sniedzēju grupā – Lattelekom.

Liels paldies visiem, kas palīdzēja šos svētkus veidot, īpaši mūsu atbalstītājiem – LR Zemkopības ministrijai, Vidzemes plānošanas reģiona attīstības padomei, Cēsu rajona padomei, Cēsu rajona lauku konsultāciju birojam, SIA „Piebalgas alus”, z/s „Lejas – Jaunskrāģi”, Jaunpiebalgas pagasta padomes darbiniekiem – Jānim Smilginam, Inesei Bruņiniecei, Inītai Saliņai, Anītai Šūtelei, Līgai Ābelniecei, Dacei Bišerei -Valdemierei, Anītai Auziņai, Jurim Pičam, Maijai Ķīķerei, Liesmai Ozolai, Aijai Petrovskaī, Zandai Liedskalniņai, par labu vārdu un padomu Janai Velvelei, par burvīgām afišām Andai Nordenai.

Kopā mēs varam daudz.

Esam gandarīti par paveikto!

Laimis Šavējs,

Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētājs

Pārsla Jansone, projekta vadītāja

Lauksaimniekiem

Uzmanību, lauksaimnieki!

Līdz 2. oktobrim LAD jāiesniedz pieteikumi Agrovides apakšpasākumam erozijas ierobežošanai. Šogad šim atbalsta veidam nevar pieteikties jauni pretendenti, taču saistības turpina tie, kas pieteicās 2006. gadā (saistību turpināšana ir obligāta).

Nosacījumi:

- EI atbalstam pieteiktās platības nedrīkst samazināt.
- Visā saimniecībā jāievēro labas saimniekošanas prakses nosacījumi.
- Katru gadu, saistību laikā no 15. novembra līdz 1. martam, vismaz 70 % no saimniecības kopējām LIZ jābūt aizņemtām ar zaļajām platībām.

Zaļās platības

Kultūras nosaukums	Kultūras kods
Ziemas kvieši	112
Rudzi	121
Ziemas mieži	132

Augi mūsu klimatu vairs neizprot. To, ka bumbierēm sāk plaukt nākamā pavasara pumpurī, pamanīju jau agrāk, bet ļoti pārsteigta biju, kad ieraudzīju ... tie sāk ziedēt! Tagad bumbierē vienlaicīgi ir gan bumbieri, gan ziedi.

Fotografēju 27.augustā.

Egita Zariņa

Triticāle	150
Ziemas rapsis	212
Rugāji	540 (neiestrādātas graudaugu pēcpļaujas atliekas)
Zaļmēslojuma augu zelmenis	550 (rudē apsētās platības ar ziemas ripsi, ziemas rapsi, lupīnu, ko pavasarī iestrādās kā zaļmēslojumu laukaugu kultūrām)

Lai pieteiktos atbalstam RLP, jāiesniedz aizpildīts EI pasākuma iesniegums un aizpildīta lauku bloku karte.

Ar atbalsta saņemšanas nosacījumiem var iepazīties arī rokasgrāmatā platību maksājumu saņemšanai 2007. gadā.

Atbalsta apjoms 40 EUR/ha.

Maija Kļķere,

pagasta lauksaimniecības darba organizatore

Akciju sabiedrība „CATA” dara zināmu autobusu kustību maršrutos:

Jaunpiebalga – Melnbārži – Jaunpiebalga (skolas dienās periodā no 01.09. līdz 09.06.)

Pieturas nosaukums	Reisa laiks	Reisa laiks
Melnbārži	7.50	15.00
Migļi	7.57	15.06
Zosēni	8.04	15.12
Abrupe	8.14	15.20
Jaunpiebalgas vidusskola	8.20	15.25
Jaunpiebalgas vidusskola	8.25	15.35
Abrupe	8.30	15.41
Zosēni	8.38	15.51
Migļi	8.44	15.58
Melnbārži	8.50	16.05

Nevar saprast cilvēkus, atmetot Dievu.

Nevar saprast Dievu, atmetot Jēzu.

Cilvēkam jāsaprot tas, ko var saprast cilvēki, Dievam jāatstāj pārējais.

Dievu nav jāmēģina saprast, Dievam ir jāuzticās.

Dievs mīl visus cilvēkus.

Neviena dvēsele nav tik neīra, lai nevarētu nākt pie Dieva.

Ikvienai dvēselei ir vajadzīgs starpnieks.

Starpnieks ir Jēzus...

Cilvēks nevar piekļūt pie Dieva bez starpnieka, jo Dievs negrib iznīcināt cilvēku ar savu svētumu.

Nav cilvēka, ko Dievs nemīlētu.

Nav cilvēka, ko Dievs negribētu...

(Juris Rubenis, Māris Subačs)

Jaunpiebalgas ev. lut. Sv. Toma draudzes pasākumi

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11.00

23. septembrī sāk darboties Svētdienas skola no plkst. 11.00 līdz 13.00 svētdienās.

6. oktobrī – komponistam E. Dārziņam veltīts koncerts.

7. oktobrī – Pļaujas svētku dievkalpojums.

25. novembrī – Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums.

2. decembrī – Pirmais Advents un jauno konfirmandu pieteikšanās iesvētēs mācībām.

Draudze sirsnīgi pateicas visiem, kuri palīdzēja baznīcas apkopšanas darbos vasarā, īpaši Jaunpiebalgas pagasta pašvaldībai un skolēnu vasaras brigādes dalībniekiem!

Draudzes vārdā – **Liene Lorence**, draudzes priekšiece

Būsi mīli gaidīts Svētdienas skolā!

Tevi gaidīs skolotājas Ilze un Ligita
Jaunpiebalgas Sv. Toma ev. lut. baznīcā.
Nodarbības sāksies š.g. **23.septembrī plkst. 11.00.**

*Esam sīkas sēkliņas,
Bet – lūk, dārzs mums liels!
Zeme dārzā auglīga,
Dārznieks tajā – Dievs.
Un kad ziedos uzplauksim,
Kā tad smaržos ārs!
Kaut jel ātrāk augtu mēs,
Lai kļūst skaistāks dārzs...*
(N.Ginters)

SVĒTDIENAS

BĪBELĒ MUMS DIEVS IR DEVIS UZDEVUMU
BĒRNUS VEST PIE VIŅA – TOS MĀCOT UN KRISTOT.
MŪSU DURVIS IR ATVĒRTAS
IKVIENAM,
KAS VĒLAS APMEKLĒT
SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS.
**KO IEGŪST UN KO IEMĀCĀS, EJOT SVĒTDIENAS
SKOLĀ?**

- o UZZINA KO VAIRĀK PAR DIEVU, KURŠ VIŅU MĪL
UN UZ KURU VAR PAĻAUTIES;
- o IEGŪST GARĪGĀS DZĪVES PAMATU;
- o MĀCĀS LASĪT BĪBELI;
- o IEMĀCĀS SARUNĀTIES AR DIEVU LŪGŠANĀ;
- o IEMĀCĀS DZĪVOT SASKAŅĀ AR SEVI UN DIEVU;

MĒS TEVI GAIDĪSIM!

**NĀC – PIE MUMS IKVIENS JŪTAS VAJADZĪGS,
GRIBĒTS, NOVĒRTĒTS!**

NODARBĪBAS NOTIEK:
KATRU SVĒTDIENU
NO PLKST. 11.00 līdz 13.00.
JAUNPIEBALGAS SVĒTĀ TOMA EV. LUT. BAZNĪCĀ

JAUNPIEBALGAS SVĒTĀ TOMA EV. LUT.
DRAUDZES SKOLTĀJAS:
ILZE STOLERE
LIGITA VIETNIECE

- o SATIEK JAUNUS
DRAUGUS, KURI ARĪ
PAZĪST DIEVU;
- o IR IESPĒJA PIEDA-
LĪTIES BĒRNU DIEV-
KALPOJUMOS;
- o IR IESPĒJA SAGA-
TAVOT BĒRNUS KRIS-
TĪBĀM (AR VECĀKU
PIEKRIŠANU).

**TĒTIM UN
MĀMIŅAI!
VECTĒTIŅAM UN
VECMĀMIŅAI!
KRUSTTĒVAM UN
KRUSTMĀTEI!
BRĀLIM UN MĀSAI!
MAN UN ARĪ TEV!**

Sports

Sporta ziņas

Piebaldzēns Jānis Biezais šogad kļuva par Eiropas čempionu rogainīgā (24 stundu orientēšanās).

Mums – Artai, Sigitai, Elīnai, Paulai, Sandai, abiem Andriem, Rolandam, Jēkabam, Nikam, Ingusam, Jānim, Elvim un Sangvidam šogad pirmie starti. 2.septembrī 8. CBR kausa

izcīnā balva - Artai Glāzerei un, neatpaliekot no audzēkņiem, man arī 2.vieta. Paldies Jums,vecāki, par dažāda veida atbalstu! Bez Jūsu palīdzības nebūtu tik labi rezultāti.

Sarmīte Vlodare, orientēšanās trenere

Nolikums velotūrei "Pāri Piebalgas pakalniem"

Rīkotāji

Jaunpiebalgas pagasta padome (priekšsēdētājs Laimis Šāvējs) sadarbībā ar Latvijas Riteņbraukšanas federāciju. Pasākuma norisi koordinē un vada orgkomiteja (vadītājs Egils Johansons) ar tiesnešu brigādi (galvenais tiesnesis Jānis Akmentiņš).

Vieta un laiks

Starts un finišs Jaunpiebalgā 2007.g.15. septembrī.

Distance

Jaunpiebalga–Viņķi–Rempi–Lielmeži–Abrupe–Jaunpiebalga (28 km).

Tautas klasē dalībnieki distanci veic 1 reizi, sporta klasē – 2 reizes.

Dalībnieki

Visi interesenti, sākot no 12 gadu vecuma, kuriem riteņbraukšanā ir pietiekama fiziskā sagatavotība un tiesības ar velosipēdu pārvietoties pa vispārējās lietošanas autoceļiem, ievērojot transporta kustības un drošības noteikumus (SM, VZ, SJ, VJ vecuma grupās vajadzīga arī vecāku atļauja dalībai braucienā). Dalībnieku reģistrācija starta vietā pie Jaunpiebalgas kultūras nama 15. septembrī no plkst.9.00. Katrs dalībnieks pirms starta ar savu parakstu apliecina, ka ievēros Ceļu satiksmes noteikumu un ekipējuma (aizsargķiveres) prasības velosipēdu vadītājiem un uzņemas pilnu atbildību par savu drošību. Velotūres rīkotāji neatbild par iespējamām traumām brauciena laikā.

Dalības maksa

Tiek iekasēta pie reģistrācijas starta vietā: pieaugušajiem – Ls 4,00, skolēniem – Ls 1,00.

Norises kārtība

Starts kopējs plkst.11.00 Jaunpiebalgā pie kultūras nama. Dalībnieki izvietojas rindās pa 8 starta numuru kārtībā - kā pirmie sporta klasē, tad tautas klasē startējošie. Maršrutu pārrauga tiesneši distancē un kontrolpunktos. Kontrollaiks maršruta veikšanai 3 stundas.

Vecuma grupas

Sporta klasē:

sievietēm: SJ dzim.1990.g. un vēlāk

S dzim.1973.-1989.g.

S35 dzim.1956.-1972.g.

S50 dzim.1955.g. un agrāk

vīriešiem: VJ dzim.1990.g. un vēlāk

V dzim.1973.-1989.g.

V35 dzim.1956.-1972.g.

V50 dzim.1955.g. un agrāk

Tautas klasē:

sievietēm: SM dzim.1993.-1995.g.

SJ dzim.1990.-1992.g.

S dzim.1973.-1989.g.

S35 dzim.1956.-1972.g.

S50 dzim.1955.g. un agrāk

vīriešiem: VZ dzim.1993.-1995.g.

VJ dzim.1990.-1992.g.

V dzim.1973.-1989.g.

V35 dzim.1956.-1972.g.

V50 dzim.1955.g. un agrāk

Apbalvošana

Tiek apbalvoti absolūtie uzvarētāji un 1.-3. vietu ieguvēji attiecīgajās vecuma grupās sporta un tautas klasēs. Katrs distanci beigušais saņem uzlīmi ar numuru un piedalās balvu izlozē.

Galvenā balva – velosipēds no „Strazdu Gravas”.

Serviss

Atspirdzinoši dzērieni kontrolpunktos. Bufete.

Medicīniskā palīdzība un dalībnieku, kuri nav spējīgi turpināt distanci, nogādāšana maršruta galapunktā.

Informācija

tel. 4162440, 4162582, 29428293

Apsveicam!

Katrs mirklis, ko dzīvojam, ir piesātināts ar lietām, ko mēs iepazīstam no jauna, katra lieta ir pārsteigumu pilna, un tas ļauj mums mācīties no apkārtējās pasaules katru dzīves mirkli.

Piekritisit, ka cilvēks katru dienu uzzina kaut ko jaunu?

60	Vera Antone	07.10.1947.	Kalna Pentuļi
	Sulvina Pavalkoviča	22.10.1947.	Jaunkrūzes
	Anita Zariņa	04.10.1947.	Gaujas iela 21-2
65	Aldis Ādminis	16.10.1942.	Gaujas iela 40-4
	Zinaida Kuške	15.10.1942.	Vecviņķi
	Pēteris Miervaldis Ķuzis	12.10.1942.	Rūpniecības iela 2A
70	Galina Razguļajeva	25.10.1937.	Lejas Ķūģi
75	Gaida Grundāne	26.10.1932.	Gaujas iela 14A
	Ilma Ārija Ludzeniece	19.10.1932.	Veclauskas
	Jānis Prisis	30.10.1932.	Kalna Līčupi
85	Praskovja Mikuliča	22.10.1922.	Kalna Mostene
95	Jadviga Ieviņa	18.10.1912.	Pasta iela 3

Sveicam oktobra jubilārus!

Pasākumi oktobrī

6. oktobrī

E. Dārziņa jubilejas koncerts

Jaunpiebalgas baznīcā.

20. oktobrī plkst. 19.00

konkursa „Skaista mana tēva sēta”
noslēguma pasākums.

Balle – groziņvakars.

26. oktobrī plkst 21.00

pasākums jauniešiem – diskotēka.

3. novembrī plkst. 19.00

Piebalgas novada vokālistu konkurss
„Piebalgas balsis”

Pateicības

Savas klases sliexni šogad, 1.septembrī, pārkāpām ar īpaši lielu pārsteigumu un savīļojumu. Mūs sagaidīja skaisti un moderni izremontēta klase, par kādu sen sapņojām... Par to vissirsnīgākais paldies visiem čaklajiem rūķīšiem, kas mums šo dāvanu sagādāja jaunā mācību gada sākumā, un galvenajam Darbarūķim – **Eduardam Viķelim** jeb vienkārši – mūsu Edžum. Paldies!

11.klase un audzinātāja **Zane**

Paldies par sadarbību!

Aizvadīts kārtējais, jau piektais, mūzikas festivāls „Satiksimies Piebalgā!”. Šogad Drustos. Laiks bija jauks, kaut gan uz brīdi pamalē parādījās tumši, draudīgi mākoņi. Paldies visiem, kuri atnācāt, jo lielākais gandarījums rīkotājiem ir skatītāju-klausītāju interese. Šoreiz gan tajā laikā bija jādaļās ar grandiozajiem svētkiem Siguldā, uz kuriem pa gludu asfalu traucās automašīnu straumes no tuvākas, tālākas apkārtnes.

Pateicos visiem sponsoriem, kuru vidū arī piebaldzēni – „Piebalgas alus”(Ināra un Jānis Dūklavi, Pēteris Micāns, Māra Tamane), „Rankas piens”(Aldis Spalviņš), kafējnīca „Kāpnes”(Maruta un Vilis Līviņi), zemnieku saimniecības „Ķelmēni”(Velga un Juris Pauloviči), „Uplejas”(Ilze un Aivars Ontužāni), „Lejas Skrāgi”(Zane un Zigmunds Althaberi), „Lieldzirkstiņi”(Ineta un Valdis Baloži). Paldies visiem atbalstītājiem un vienkārši labiem cilvēkiem, kuri ieguldīja savu darbu, gan padomu, lai pasākums notiktu!

Egils Johansons

Sludinājumi, reklāmas

Jaunpiebalgas kooperatīvs „Izvēlies Piebalgu!” pārdod bioloģiski audzētus kartupeļus, burkānus, kāpostus, sīpolus. Interesēties pa tālruni **26546025**

Vetārste **Anna Mackeviča** Jaunpiebalgā būs 13., 14. un 27., 28. oktobrī. Tālr. **29409709**

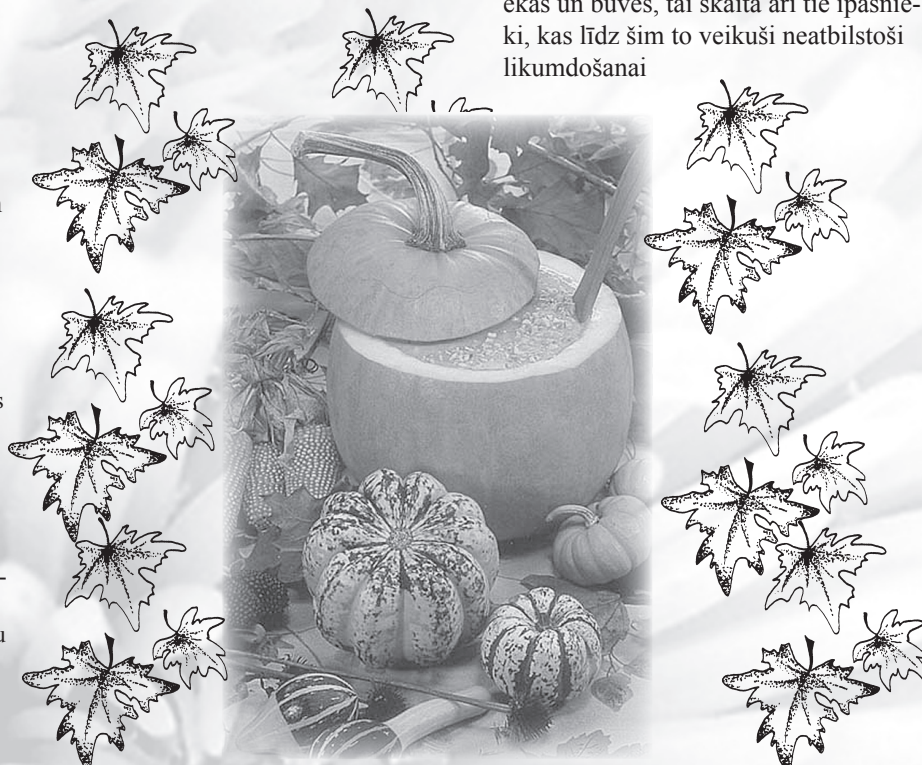
Visu septembri turpinās audzēkņu uzņemšana **Jaunpiebalgas mākslas skolas sagatavošanas klasē.**

Nevarat piemeklēt savam interjeram piemērotus aizkarus, stangas, žalūzijas? Es varu jums palīdzēt! Sniedzu konsultācijas un dizaineriskos pakalpojumus. Zvanīt **26151605 Kristīnei.**

VISU, kas būvē, pārbūvē, remontē, ZINĀSANAI!

28. septembrī plkst. 10.00 Jaunpiebalgas pagasta padomē **būvniecības jautājumos konsultēs** Cēsu rajona Būvvaldes arhitekts Juris Jaunozols.

Aicināti visi, kas vēlas projektēt, būvēt, nodot ekspluatācijā vai rekonstruēt ēkas un būves, tai skaitā arī tie īpašnieki, kas līdz šim to veikuši neatbilstoši likumdošanai

*Tikai atmiņas klusas
Kā mīļi un zināmi soļi
Palicējiem
Visu mūžu skan blakus.*

Uz Balto kalnu aizvadīts
Andrejs Laimons Mūrnieks 68 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem!

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.) Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās), 26615072 (mob.),
e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta. Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”.